

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5872

8 PAGINI — 30 BANI

SÎMBĂTĂ 6 APRILIE 1968

ÎN DEZBATERE PUBLICĂ

PROIECTUL NOULUI COD PENAL

Poporul român, sub conducerea Partidului Comunist, a obținut rezultate de însemnată istorică în dezvoltarea economiei și culturii, în făurirea societății socialiste și ridicarea nivelului de trai material și cultural.

Înaintarea cu succes a țării pe calea noului orinduri a schimbat din temelii înfățișarea societății noastre. Relațiile de producție socialiste au cuprins întreaga economie națională, au fost lichidate clasele exploatare, orice formă de exploatare și asuprire a omului de către om.

Dă roade bogate politica partidului de înfăptuire a industrializării, de dezvoltare a agriculturii, de creștere a unei economii multilaterale, echilibrate, bazate pe cuceririle contemporane ale științei și tehnicii.

În procesul construirii socialismului s-a realizat unitatea strînsă dintre clasa muncitoare, țărănimă și intelectualitate, dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare, înfrînte în lupta comună pentru înflorirea patriei.

Se dezvoltă democrația noastră socialistă, care asigură participarea maselor largi ale poporului la conducerea societății, dezvoltarea capacităților creatoare ale tuturor cetățenilor, afirmarea plenară în viața socială a personalității fiecărui individ.

Transformările petrecute în structura societății noastre, intensificarea activității politice și activității desfășurate de partid au determinat profunde schimbări în viața spirituală și materială a oamenilor muncii.

Se dezvoltă morală nouă, întemeiată pe înaltele îndatoriri față de societate, pe atitudine înaltă față de muncă, de proprietatea obștească, față de legile statului

și regulile de conviețuire socială. Conștiința de fapt că legile constituie înfrunghierea intereselor lor fundamentale, marea masă a cetățenilor le respectă din convingere, participă activ la combaterea manifestărilor înapoiate, retrograde, care prezintă pericol social, ceea ce contribuie la întărirea continuă a ordinii de drept.

Este pe deplin firesc ca noile realități ale țării — economice, sociale, politice și culturale — să se găsească reflectate pe planul dreptului, expresie a voinței și năzuințelor poporului de asigurare a progresului multilateral al patriei.

Constituția Republicii Socialiste România, legea fundamentală a statului, consacra cuceririle istorice ale poporului, cele mai de seamă drepturi de care se bucură cetățenii, creează ordinea de drept necesară pentru înaintarea țării pe calea desăvîrșirii construcției noului orinduri, a dezvoltării democrației socialiste.

În conformitate cu prevederile Constituției, întregul sistem de drept trebuie pus de acord cu realitățile actuale ale societății noastre.

Dreptul socialist, sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a partidului, „trebuie să oglindească schimbările profunde economice și social-politice care au avut loc în procesul revoluției și al construcției socialiste. Normele de drept trebuie să consacre și să apere cuceririle fundamentale ale poporului nostru, să asigure dezvoltarea avutului obșteșc, exercitarea drepturilor și libertăților cetățenești”.

În ansamblul normelor de drept, un loc important îl deține legislația penală care, determinînd faptele ce consti-

tue infracțiuni și stabilind pedepsele, corespunzătoare pentru aceste încălcări ale legii, contribuie în mod eficient la apărarea și consolidarea cuceririlor obținute de poporul nostru, la reglementarea raporturilor dintre individ și societate, dintre cetățenii țării, în spiritul respectării principiilor socialismului, a drepturilor și libertăților democratice.

Codul penal în vigoare, adoptat cu mai mult de 30 de ani în urmă, cuprinde numeroase prevederi învechite și, în ansamblul său, în pofida modificărilor și completărilor ce i s-au adus în decursul anilor, este depășit. Fiind elaborat în alte condiții istorice, el nu corespunde realităților noi, concepțiilor contemporane privitoare la apărarea caracterului infracțional al unor fapte, la mijloacele de prevenire și combatere a acestora, la rolul pedepsei ca măsură de îndreptare și reeducare a infractorilor, precum și de prevenire a săvîrșirii de noi infracțiuni.

A devenit astfel necesară elaborarea unui nou cod penal care să corespundă cerințelor etapei actuale de dezvoltare a țării.

Proiectul noului cod penal a fost întocmit de către un colectiv de specialiști din cadrul Ministerului Justiției, Procuraturii Generale, Tribunalului Suprem, Ministerului Afacerilor Interne, Institutului de Cercetări Juridice al Academiei, cu consultarea a numeroși teoreticieni și practicieni ai dreptului. La elaborarea proiectului s-a pornit de la prevederile Constituției țării, a fost utilizat tot ceea ce s-a dovedit valoros în știința juridică românească și în practică.

(Continuare în pag. a V-a)

PAG. A 2-A

● Intervjuri cu Al. Mirodan și Iancsi Kőrösi

● OCHII DOCTORULUI KING de Haralamb Zinec

PAG. A 3-A

● REPORTAJUL - ANCHETĂ AL BRIGĂZII „SCÎNTEII TINERETULUI” DIN JUDEȚUL OLT

PAG. A 4-A

● Să discutăm despre tinerețe, educație, răspunderi

PAG. A 6-A

● SATIRĂ ȘI UMOR

PAG. A 7-A ● SPORT

Ruinele Curții Domnești din Tirgoviste

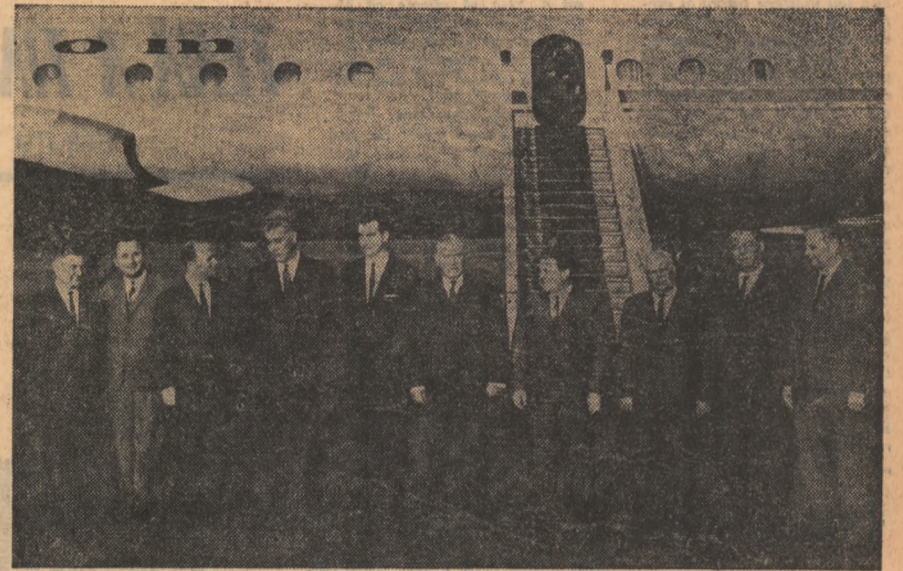
Foto: I. CUCU

Biografiile județelor: DÎMBOVIȚA

Frumosul de Voinești

Citiți reportajul în pag. a V-a

INAPOIEREA IN CAPITALĂ A TOVARĂȘULUI ION GHEORGHE MAURER

Vineri după-amiază s-a însoțit de la Helsinki, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, care, însoțit de ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a făcut o vizită oficială în Finlanda, la invitația guvernului finlandez.

La sosit, pe Aeroportul Băneasa, erau prezenți tovarășii Ilie Verdeț, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Maxim Berghianu, Gheorghe Rădulescu, Vasile Vlăcu, Petre Blajovici, Mihai Gera, Petre Lupe, Gheorghe

Caston Marin, membri ai guvernului și alte persoane oficiale.

A fost de față Seppo Olavi Alnamo, însoțit de șeful misiunii interimare al Finlandei la București.

(Agorpro)

DECLARAȚIA guvernului Republicii Socialiste România în legătură cu situația din Vietnam

Guvernul Republicii Socialiste România, luînd cunoștință de declarația guvernului Republicii Democratice Vietnam cu privire la limitarea bombardamentelor de către S.U.A. asupra teritoriului R.D. Vietnam, își exprimă deplinul său sprijin față de această declarație. Guvernul român salută faptul că guvernul Republicii Democratice Vietnam a decis să numească un reprezentat care să stabilească contacte cu un reprezentat al S.U.A. în vederea încetării necondiționate a bombardamentelor și a celorlalte acte de război ale S.U.A. împotriva Republicii Democratice Vietnam, astfel încît să poată începe convorbirile.

Guvernul Republicii Socialiste România împărtășește punctul de vedere al Republicii Democratice Vietnam potrivit căruia măsurile anunțate de guvernul S.U.A. cu privire la limitarea bombardamentelor împotriva Republicii Democratice Vietnam nu au satisfăcut cererile legitime ale poporului vietnamez și ale opiniei publice mondiale. Totodată, el constată cu îngrijorare că S.U.A. continuă să bombardeze o parte însemnată din teritoriul R.D. Vietnam, continuă să trimită noi contingente

de militari în Vietnamul de sud și mărește alocațiile financiare pentru subvenționarea agresiunii din Vietnam.

Guvernul Republicii Socialiste România consideră că trebuie să se înceteze imediat, necondiționat și definitiv bombardamentele și celelalte acte de război împotriva Republicii Democratice Vietnam. În situația prezentă depinde de guvernul S.U.A. ca să se creeze condiții pentru începerea convorbirilor, să se facă pași înainte spre reglementarea pe cale pașnică a conflictului din Vietnam, în interesul păcii și securității internaționale.

Reglementarea pe baze trănice a problemei vietnameze reclamă încetarea agresiunii americane, retragerea trupelor S.U.A. și ale aliaților lor din Vietnamul de sud, respectarea dreptului sacru al poporului vietnamez de a-și hotărî singur soarta, fără nici un amestec din afară.

Guvernul Republicii Socialiste România își exprimă din nou deplina sa solidaritate și întregul său sprijin față de lupta dreaptă a poporului vietnamez pentru libertatea, neafirmarea și fericirea patriei sale.

La Institutul politehnic din Brașov, studenții anului V își pregătesc proiectele de diplomă

CONCURS de creație muzicală

Comitetul Național de pregătire a celui de al IX-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, organizează un concurs de creație muzicală:

Lucrările prezentate în concurs (muzică de masă, ușoară) au ca tematică munca și viața tineretului, gândurile și sentimentele sale, dragostea, prietenia, prezența sa în contemporaneitate, solidaritatea cu lupta pentru înfăptuirea idealurilor de pace, umanitate și progres.

La concurs au dreptul să participe toți tinerii creatori, membri ai cenzurilor muzicale, ai Uniunii Compozitorilor care pînă la 31 decembrie 1968 nu împlinesc vârsta de 35 de ani.

Celor mai bune lucrări li se vor acorda premii constînd în trimiterea autorilor în

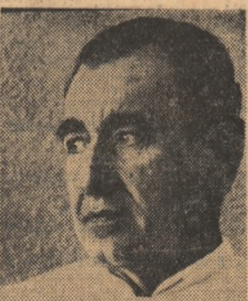
diferite excursii în țară și străinătate. De asemenea, C.C. al U.T.C. va acorda o mențiune specială în valoare de 2.500 lei (1.500 muzică și 1.000 text) pentru cea mai valoroasă lucrare muzicală închinată luptei poporului și tineretului vietnamez.

Fiecare participant se poate înscrie la concurs cu maximum trei cîntece. Acestea vor fi scrise clar, cu acompaniament de pian, însoțite de un motto, de înregistrare lor pe bandă de magnetofon.

Într-un plic autorii vor indica numele, adresa exactă, vârsta și profesia. Lucrările vor fi trimise pînă în ziua de 10 mai 1968 pe adresa C.C. al U.T.C., Strada O-nești, nr. 6-8, București, cu mențiunea „Pentru concursul de creație”.

„ACESTA-I PACIENTUL MEU!”

• O performanță a chirurgiei românești: grefarea unui plămîn conservat la un ciine • Ciinele meu — afirmă doctorul Coman — va salva viețile oamenilor • Animalul trăiește de 40 de zile cu un plămîn care nu-i aparține • Prima operație a durat 8 ore, pînă la cea reușită a fost sacrificiați 50 de pacienți, dar știința a făcut un pas înainte. • Dr. Coman se va întâlni cu prof. Barnard.

„Acesta este pacientul meu!”. Expresia e consacrată, aparține medicilor și include în sine multă responsabilitate morală.

— Și în cazul cînd pacientul este un cîine?

— Ce conțenăz, ce este, dacă e la noi, tot pacient rămîne, poate să fie și o jăvră. Dar ciinele meu nu este o jăvră de pe mai-dan... Să știți, că la faimosul

„Mayo Clinic” din America, lingă busturile oamenilor de știință celebri — se află și statuia în bronz a unei broaște și a unui cîine, o reamintire conștientă, științifică la animism, la starea tot-

ION MARCOVICI

(Continuare în pag. a VII-a)

OPERA PATRIOTICĂ A GENERAȚIEI PAȘOPTISTE

120 DE ANI DE LA REVOLUȚIA ROMÂNĂ DIN 1848

timplătoare a unei minorități sau mișcarea generală europeană. Revoluția generală fu ocazia, iar nu cauza revoluției române. Cauza ei se pierde în zilele ceacurilor. Uneltorii ei sînt oțșprezece veacuri de trude, suferințe și lucrare a poporului român asupra lui însuși”.

Originalitatea contribuției românești la tezaurul tradiției internaționale a anului 1848, rezidă așadar, în cauzele specifice, care au acționat asupra istoriei și destinelor poporului român.

Pe pămîntul românesc criza finală a feudalismului a coexistat în timp cu o înăsprire a dominației străine, fenomen care pe de o parte a generat o strînsă împletire a luptei antifeydiale cu lupta de eliberare națională iar, pe de altă parte, a făcut procesul mai lent, mai chinător, mai dureros.

Pări însemnate ale teritoriului național se aflau sub stăpînire străină, iar masele de tobași români sub jugul unei clase stăpînitore de neam străin. Asupra celor două state românești Țara Românească și Moldova — se exercită o puternică presiune economică, politică, militară, menită să le desființeze în fapt autonomia care li se recunoscuse formal. Disputa celor trei mari imperii absolutiste pentru dominația asupra principatelor se soldase cu uriașe distrugerii de vieți omenești și bunuri materiale provocate populației românești de inoaziile străine, de operațiile

I. FLORIAN

(Continuare în pag. a VII-a)

PROBLEMELE ARTEI PLASTICE ACTUALE

Armonia, culoare, frumusețe... atât numai în dăruirea atributelor tinereții care se răsfăță de sute de ani în chin-tețele de artă ale poporului nostru.

aproximativ a unui sfert din numărul celor chestionați, obligă la tragerea unui semnal de alarmă.

Condițiile de desfășurare a culturii artistice în țara noastră sunt atât de precare încât să ne facem o idee asupra realității artistice existente în prezent.

Inaugurare cu premieră la Arad

În forța dinaintea spectacolului de la Arad cu piesa „Camufraj” l-am găsit pe dramaturgul Al. Mironid.

puțin stingherit de cuvinte și fraze? — Da, dar „în scris” cum spune eroul piesei „Camufraj”.

TELEVIZIUNE

- SIMBĂTA, 6 APRILIE 1968
10.05 - Italia; Bulgaria - Italia. Sferturile de finală ale Campionatului european. Transmisune de la Sofia.

TEATRE • CINEMATOGRAFE

Opera Română - LUCIA DIN LAMERMOOR, ora 7.30; OPERETA TARA SURSULUI, ora 19.30; Teatrul National Sala Comedia - OAMENI SI SOARECI, ora 19.30.

Advertisement for 'OCHI doctorului KING' featuring a large eye graphic and the name 'HARALAMB ZINCĂ'.

Atunci, însemnă că a fost cu voia lui. Propria sa concluzie îl enervă. Se desprinde nemulțumit din loc și face cale întoarsă.

Potți oare în câteva zile să cunoști dimensiunile reale ale unui om? Intrebarea o supără. Se ridică brusc în picioare, se îndreaptă nervoasă spre usa ce dădea în balcon, apoi se răsuță și spune:

minti de necunoscutul de la masa din dreapta lor. „Prea trăgea cu coada ochiului la mine. Sau mi s-a părut? Se întrebă el. Se mai întrebă. „Să vedem dacă o să se închipuie mine”.

ÎN VIAȚA UZINILOR ÎN VIAȚA COMUNELOR

Așadar, în primul trimestru al anului, cei 25 de membri ai comitetului organizației U.T.C. din Uzina de aluminiu-Slatina, au discutat trei probleme de un interes real și evident pentru toți tinerii care lucrează aici: ridicarea nivelului cunoștințelor de cultură generală, modalitățile de organizare a timpului liber, formele folosite pentru îmbogățirea și aprofundarea cunoștințelor profesionale.

— Din păcate, ne spune ION STĂNICĂ, secretarul comitetului, încredințat să ne explice starea de fapt a lucrurilor, acum când trimestrul se încheie, ceea ce ne-am propus n-a putut fi îndeplinit întocmai deși programul nostru de activități prevedea obiective concrete și procedee adecvate pentru îndeplinirea fiecărei scop în parte.

— Au fost reorganizate comisiile concursurilor „Tubiți cartea”, și „Cartea tehnică și producția”. S-a procedat la întocmirea și recomandarea unei bibliografii selective. Și contrargumentațiile tinerilor Marin Costea, Eleodor Minculescu, Nicolae Bubatu:

— Nu cunoșc nimic în legătură cu concursurile acestea.

— Pregătire de cultură generală? Nu se face așa ceva la noi. Nu știu să-și fi propus comitetul U.T.C. al uzinei lucruri concrete în legătură cu asta.

— Lipsesc o serie de cărți absolut necesare din biblioteca tehnică a uzinei. Nici vorbă nu poate fi de o pregătire teoretică corespunzătoare.

— În cadrul olimpiadelor pe meserii, acțiune începută încă de anul trecut, am organizat olimpiada electrometalurgistilor.

— Nu știu când s-a organizat. A fost un afiș, l-am văzut, m-am dus deși nu mă invitase nimeni, în hala turnătoriei unde se zicea că se ține olimpiada dar acolo nu era nimeni. După aceea am aflat că se amânase. Nu cunoșc ce s-a mai întâmplat.

— ELEDOR MINCULESCU: „Știam eu ceva dar n-am participat. Din secția noastră n-are, dar chiar nouă nu ni le-au spus.

— Supraestimarea hărților, păcate mai vechi ale comitetului U.T.C. din uzină, aprecia ing. Constantin Spoiu, directorul uzinei. Le-am fi putut crea condiții bune de lucru pasionaților pentru arta fotografică. Le-am fi putut pune la dispoziție un laborator bine utilat.

— Am făcut tot ce am putut, ne declara în cele din urmă secretarul comitetului U.T.C. Dacă n-am fi întâmpinat o serie de greutăți...

— Acum află și eu, ne spunea surprins ing. Constantin Spoiu, directorul uzinei. Le-am fi putut crea condiții bune de lucru pasionaților pentru arta fotografică. Le-am fi putut pune la dispoziție un laborator bine utilat.

— Am făcut tot ce am putut, ne declara în cele din urmă secretarul comitetului U.T.C. Dacă n-am fi întâmpinat o serie de greutăți...

— Acum află și eu, ne spunea surprins ing. Constantin Spoiu, directorul uzinei. Le-am fi putut crea condiții bune de lucru pasionaților pentru arta fotografică. Le-am fi putut pune la dispoziție un laborator bine utilat.

— Am făcut tot ce am putut, ne declara în cele din urmă secretarul comitetului U.T.C. Dacă n-am fi întâmpinat o serie de greutăți...

— Acum află și eu, ne spunea surprins ing. Constantin Spoiu, directorul uzinei. Le-am fi putut crea condiții bune de lucru pasionaților pentru arta fotografică. Le-am fi putut pune la dispoziție un laborator bine utilat.

— Am făcut tot ce am putut, ne declara în cele din urmă secretarul comitetului U.T.C. Dacă n-am fi întâmpinat o serie de greutăți...

— Acum află și eu, ne spunea surprins ing. Constantin Spoiu, directorul uzinei. Le-am fi putut crea condiții bune de lucru pasionaților pentru arta fotografică. Le-am fi putut pune la dispoziție un laborator bine utilat.

— Am făcut tot ce am putut, ne declara în cele din urmă secretarul comitetului U.T.C. Dacă n-am fi întâmpinat o serie de greutăți...

— Nu cunoșc planul comitetului U.T.C. pe uzină.

— Trebuie să facem, probabil, muncă patriotică, să colțăm fier vechi. Nu se poate să nu fie prevăzută așa ceva. Și să facem sport. Parcă am auzit asta de undeva.

— Cunoșc și eu tot din auzite. Unii spun una, alții alta. Cine știe precis?

— Pur și simplu nu știu nimic.

— O fi avut comitetul nostru greutăți, cine nu

mitetului de partid pe uzină. Comitetul nostru U.T.C. se izolează de masa tinerilor lucrând după criteriile învechite, rigide.

— Ei (membrii comitetului, n.n.) nu cunoșc în măsură suficientă tinerii, spunea ing. Emil Stănescu, șeful secției turnătorie. Ca să desfășori o muncă diversă și diferențiată trebuie să știi ce gîndește fiecare tînar, în parte, ce-și dorește, către ce năzuiește. Altfel comitetul U.T.C. e sortit să

— Dar nici noi nu ne omorîm să-i credem... Să ne ceară părerea, să ne con-sul-te. De atunci nu l-am mai văzut.

— Nu e chiar același lucru. Acum e vorba de ce ați vrea voi să cereți.

— Noi am vrea multe dar... — Avem, de exemplu, o echipă de fotbal care e echipă de fotbal numai cu numele.

— Terenul de sport a fost lăsat în voia soarelui.

— Iar la școală, cînd vrem să vedem și noi un meci sau „Evdadul”, nu

mic. Și nici eu nu m-am dus.

— Mai vrei și alte exemple?

— Și au mai urmat și altele. Nu numai de la Vădăștița, ci și din alte părți. Dar să nu plecăm încă din Vădăștița. Discuția pe care am pornit-o într-o seară cu cîțiva tineri, în fața căminului cultural, a strîns pînă la urmă un grup cam de două echipe de fotbal. I-am întrebat pe rînd, pe fiecare, cine este secretarul U.T.C. al comunei lor, chipurile, ca să aflăm cum îl cheamă.

— N-a știut să ne răspundă nici unul. Nici măcar dacă e bărbat sau femeie. Cînd

— Dar nici noi nu ne omorîm să-i credem... Să ne ceară părerea, să ne con-sul-te. De atunci nu l-am mai văzut.

— Nu e chiar același lucru. Acum e vorba de ce ați vrea voi să cereți.

— Noi am vrea multe dar... — Avem, de exemplu, o echipă de fotbal care e echipă de fotbal numai cu numele.

— Terenul de sport a fost lăsat în voia soarelui.

— Iar la școală, cînd vrem să vedem și noi un meci sau „Evdadul”, nu

mic. Și nici eu nu m-am dus.

— Mai vrei și alte exemple?

— Și au mai urmat și altele. Nu numai de la Vădăștița, ci și din alte părți. Dar să nu plecăm încă din Vădăștița. Discuția pe care am pornit-o într-o seară cu cîțiva tineri, în fața căminului cultural, a strîns pînă la urmă un grup cam de două echipe de fotbal. I-am întrebat pe rînd, pe fiecare, cine este secretarul U.T.C. al comunei lor, chipurile, ca să aflăm cum îl cheamă.

— N-a știut să ne răspundă nici unul. Nici măcar dacă e bărbat sau femeie. Cînd

— Dar nici noi nu ne omorîm să-i credem... Să ne ceară părerea, să ne con-sul-te. De atunci nu l-am mai văzut.

— Nu e chiar același lucru. Acum e vorba de ce ați vrea voi să cereți.

— Noi am vrea multe dar... — Avem, de exemplu, o echipă de fotbal care e echipă de fotbal numai cu numele.

— Nu cunoșc planul comitetului U.T.C. pe uzină.

— Trebuie să facem, probabil, muncă patriotică, să colțăm fier vechi. Nu se poate să nu fie prevăzută așa ceva. Și să facem sport. Parcă am auzit asta de undeva.

— Cunoșc și eu tot din auzite. Unii spun una, alții alta. Cine știe precis?

— Pur și simplu nu știu nimic.

— O fi avut comitetul nostru greutăți, cine nu

mitetului de partid pe uzină. Comitetul nostru U.T.C. se izolează de masa tinerilor lucrând după criteriile învechite, rigide.

— Ei (membrii comitetului, n.n.) nu cunoșc în măsură suficientă tinerii, spunea ing. Emil Stănescu, șeful secției turnătorie. Ca să desfășori o muncă diversă și diferențiată trebuie să știi ce gîndește fiecare tînar, în parte, ce-și dorește, către ce năzuiește. Altfel comitetul U.T.C. e sortit să

— Dar nici noi nu ne omorîm să-i credem... Să ne ceară părerea, să ne con-sul-te. De atunci nu l-am mai văzut.

— Nu e chiar același lucru. Acum e vorba de ce ați vrea voi să cereți.

— Noi am vrea multe dar... — Avem, de exemplu, o echipă de fotbal care e echipă de fotbal numai cu numele.

— Terenul de sport a fost lăsat în voia soarelui.

— Iar la școală, cînd vrem să vedem și noi un meci sau „Evdadul”, nu

mic. Și nici eu nu m-am dus.

— Mai vrei și alte exemple?

— Și au mai urmat și altele. Nu numai de la Vădăștița, ci și din alte părți. Dar să nu plecăm încă din Vădăștița. Discuția pe care am pornit-o într-o seară cu cîțiva tineri, în fața căminului cultural, a strîns pînă la urmă un grup cam de două echipe de fotbal. I-am întrebat pe rînd, pe fiecare, cine este secretarul U.T.C. al comunei lor, chipurile, ca să aflăm cum îl cheamă.

— N-a știut să ne răspundă nici unul. Nici măcar dacă e bărbat sau femeie. Cînd

— Dar nici noi nu ne omorîm să-i credem... Să ne ceară părerea, să ne con-sul-te. De atunci nu l-am mai văzut.

— Nu e chiar același lucru. Acum e vorba de ce ați vrea voi să cereți.

— Noi am vrea multe dar... — Avem, de exemplu, o echipă de fotbal care e echipă de fotbal numai cu numele.

— Terenul de sport a fost lăsat în voia soarelui.

— Iar la școală, cînd vrem să vedem și noi un meci sau „Evdadul”, nu

mic. Și nici eu nu m-am dus.

— Mai vrei și alte exemple?

— Și au mai urmat și altele. Nu numai de la Vădăștița, ci și din alte părți. Dar să nu plecăm încă din Vădăștița. Discuția pe care am pornit-o într-o seară cu cîțiva tineri, în fața căminului cultural, a strîns pînă la urmă un grup cam de două echipe de fotbal. I-am întrebat pe rînd, pe fiecare, cine este secretarul U.T.C. al comunei lor, chipurile, ca să aflăm cum îl cheamă.

— N-a știut să ne răspundă nici unul. Nici măcar dacă e bărbat sau femeie. Cînd

— Dar nici noi nu ne omorîm să-i credem... Să ne ceară părerea, să ne con-sul-te. De atunci nu l-am mai văzut.

— Nu e chiar același lucru. Acum e vorba de ce ați vrea voi să cereți.

— Noi am vrea multe dar... — Avem, de exemplu, o echipă de fotbal care e echipă de fotbal numai cu numele.

— Nu cunoșc planul comitetului U.T.C. pe uzină.

— Trebuie să facem, probabil, muncă patriotică, să colțăm fier vechi. Nu se poate să nu fie prevăzută așa ceva. Și să facem sport. Parcă am auzit asta de undeva.

— Cunoșc și eu tot din auzite. Unii spun una, alții alta. Cine știe precis?

— Pur și simplu nu știu nimic.

— O fi avut comitetul nostru greutăți, cine nu

mitetului de partid pe uzină. Comitetul nostru U.T.C. se izolează de masa tinerilor lucrând după criteriile învechite, rigide.

— Ei (membrii comitetului, n.n.) nu cunoșc în măsură suficientă tinerii, spunea ing. Emil Stănescu, șeful secției turnătorie. Ca să desfășori o muncă diversă și diferențiată trebuie să știi ce gîndește fiecare tînar, în parte, ce-și dorește, către ce năzuiește. Altfel comitetul U.T.C. e sortit să

— Dar nici noi nu ne omorîm să-i credem... Să ne ceară părerea, să ne con-sul-te. De atunci nu l-am mai văzut.

— Nu e chiar același lucru. Acum e vorba de ce ați vrea voi să cereți.

— Noi am vrea multe dar... — Avem, de exemplu, o echipă de fotbal care e echipă de fotbal numai cu numele.

— Terenul de sport a fost lăsat în voia soarelui.

— Iar la școală, cînd vrem să vedem și noi un meci sau „Evdadul”, nu

mic. Și nici eu nu m-am dus.

— Mai vrei și alte exemple?

— Și au mai urmat și altele. Nu numai de la Vădăștița, ci și din alte părți. Dar să nu plecăm încă din Vădăștița. Discuția pe care am pornit-o într-o seară cu cîțiva tineri, în fața căminului cultural, a strîns pînă la urmă un grup cam de două echipe de fotbal. I-am întrebat pe rînd, pe fiecare, cine este secretarul U.T.C. al comunei lor, chipurile, ca să aflăm cum îl cheamă.

— N-a știut să ne răspundă nici unul. Nici măcar dacă e bărbat sau femeie. Cînd

— Dar nici noi nu ne omorîm să-i credem... Să ne ceară părerea, să ne con-sul-te. De atunci nu l-am mai văzut.

— Nu e chiar același lucru. Acum e vorba de ce ați vrea voi să cereți.

— Noi am vrea multe dar... — Avem, de exemplu, o echipă de fotbal care e echipă de fotbal numai cu numele.

— Terenul de sport a fost lăsat în voia soarelui.

— Iar la școală, cînd vrem să vedem și noi un meci sau „Evdadul”, nu

mic. Și nici eu nu m-am dus.

— Mai vrei și alte exemple?

— Și au mai urmat și altele. Nu numai de la Vădăștița, ci și din alte părți. Dar să nu plecăm încă din Vădăștița. Discuția pe care am pornit-o într-o seară cu cîțiva tineri, în fața căminului cultural, a strîns pînă la urmă un grup cam de două echipe de fotbal. I-am întrebat pe rînd, pe fiecare, cine este secretarul U.T.C. al comunei lor, chipurile, ca să aflăm cum îl cheamă.

— N-a știut să ne răspundă nici unul. Nici măcar dacă e bărbat sau femeie. Cînd

— Dar nici noi nu ne omorîm să-i credem... Să ne ceară părerea, să ne con-sul-te. De atunci nu l-am mai văzut.

— Nu e chiar același lucru. Acum e vorba de ce ați vrea voi să cereți.

— Noi am vrea multe dar... — Avem, de exemplu, o echipă de fotbal care e echipă de fotbal numai cu numele.

— Nu cunoșc planul comitetului U.T.C. pe uzină.

— Trebuie să facem, probabil, muncă patriotică, să colțăm fier vechi. Nu se poate să nu fie prevăzută așa ceva. Și să facem sport. Parcă am auzit asta de undeva.

— Cunoșc și eu tot din auzite. Unii spun una, alții alta. Cine știe precis?

— Pur și simplu nu știu nimic.

— O fi avut comitetul nostru greutăți, cine nu

mitetului de partid pe uzină. Comitetul nostru U.T.C. se izolează de masa tinerilor lucrând după criteriile învechite, rigide.

— Ei (membrii comitetului, n.n.) nu cunoșc în măsură suficientă tinerii, spunea ing. Emil Stănescu, șeful secției turnătorie. Ca să desfășori o muncă diversă și diferențiată trebuie să știi ce gîndește fiecare tînar, în parte, ce-și dorește, către ce năzuiește. Altfel comitetul U.T.C. e sortit să

— Dar nici noi nu ne omorîm să-i credem... Să ne ceară părerea, să ne con-sul-te. De atunci nu l-am mai văzut.

— Nu e chiar același lucru. Acum e vorba de ce ați vrea voi să cereți.

— Noi am vrea multe dar... — Avem, de exemplu, o echipă de fotbal care e echipă de fotbal numai cu numele.

— Terenul de sport a fost lăsat în voia soarelui.

— Iar la școală, cînd vrem să vedem și noi un meci sau „Evdadul”, nu

mic. Și nici eu nu m-am dus.

— Mai vrei și alte exemple?

— Și au mai urmat și altele. Nu numai de la Vădăștița, ci și din alte părți. Dar să nu plecăm încă din Vădăștița. Discuția pe care am pornit-o într-o seară cu cîțiva tineri, în fața căminului cultural, a strîns pînă la urmă un grup cam de două echipe de fotbal. I-am întrebat pe rînd, pe fiecare, cine este secretarul U.T.C. al comunei lor, chipurile, ca să aflăm cum îl cheamă.

— N-a știut să ne răspundă nici unul. Nici măcar dacă e bărbat sau femeie. Cînd

— Dar nici noi nu ne omorîm să-i credem... Să ne ceară părerea, să ne con-sul-te. De atunci nu l-am mai văzut.

— Nu e chiar același lucru. Acum e vorba de ce ați vrea voi să cereți.

— Noi am vrea multe dar... — Avem, de exemplu, o echipă de fotbal care e echipă de fotbal numai cu numele.

— Terenul de sport a fost lăsat în voia soarelui.

— Iar la școală, cînd vrem să vedem și noi un meci sau „Evdadul”, nu

mic. Și nici eu nu m-am dus.

— Mai vrei și alte exemple?

— Și au mai urmat și altele. Nu numai de la Vădăștița, ci și din alte părți. Dar să nu plecăm încă din Vădăștița. Discuția pe care am pornit-o într-o seară cu cîțiva tineri, în fața căminului cultural, a strîns pînă la urmă un grup cam de două echipe de fotbal. I-am întrebat pe rînd, pe fiecare, cine este secretarul U.T.C. al comunei lor, chipurile, ca să aflăm cum îl cheamă.

— N-a știut să ne răspundă nici unul. Nici măcar dacă e bărbat sau femeie. Cînd

— Dar nici noi nu ne omorîm să-i credem... Să ne ceară părerea, să ne con-sul-te. De atunci nu l-am mai văzut.

— Nu e chiar același lucru. Acum e vorba de ce ați vrea voi să cereți.

— Noi am vrea multe dar... — Avem, de exemplu, o echipă de fotbal care e echipă de fotbal numai cu numele.

RĂSPUND COMITETELE U.T.C. MISIUNII DE A FI PRINCIPALUL FACTOR DE STIMULARE A ÎNIIATIVEI TINERILOR?

— Nu cunoșc nimic în legătură cu concursurile acestea.

— Pregătire de cultură generală? Nu se face așa ceva la noi. Nu știu să-și fi propus comitetul U.T.C. al uzinei lucruri concrete în legătură cu asta.

— Lipsesc o serie de cărți absolut necesare din biblioteca tehnică a uzinei. Nici vorbă nu poate fi de o pregătire teoretică corespunzătoare.

— În cadrul olimpiadelor pe meserii, acțiune începută încă de anul trecut, am organizat olimpiada electrometalurgistilor.

— Nu știu când s-a organizat. A fost un afiș, l-am văzut, m-am dus deși nu mă invitase nimeni, în hala turnătoriei unde se zicea că se ține olimpiada dar acolo nu era nimeni. După aceea am aflat că se amânase. Nu cunoșc ce s-a mai întâmplat.

— ELEDOR MINCULESCU: „Știam eu ceva dar n-am participat. Din secția noastră n-

are, dar chiar nouă nu ni le-au spus.

— Supraestimarea hărților, păcate mai vechi ale comitetului U.T.C. din uzină, aprecia ing. Constantin Spoiu, directorul uzinei. Le-am fi putut crea condiții bune de lucru pasionaților pentru arta fotografică. Le-am fi putut pune la dispoziție un laborator bine utilat.

— Am făcut tot ce am putut, ne declara în cele din urmă secretarul comitetului U.T.C. Dacă n-am fi întâmpinat o serie de greutăți...

— Acum află și eu, ne spunea surprins ing. Constantin Spoiu, directorul uzinei. Le-am fi putut crea condiții bune de lucru pasionaților pentru arta fotografică. Le-am fi putut pune la dispoziție un laborator bine utilat.

— Am făcut tot ce am putut, ne declara în cele din urmă secretarul comitetului U.T.C. Dacă n-am fi întâmpinat o serie de greutăți...

— Acum află și eu, ne spunea surprins ing. Constantin Spoiu, directorul uzinei. Le-am fi putut crea condiții bune de lucru pasionaților pentru arta fotografică. Le-am fi putut pune la dispoziție un laborator bine utilat.

— Am făcut tot ce am putut, ne declara în cele din urmă secretarul comitetului U.T.C. Dacă n-am fi întâmpinat o serie de greutăți...

— Acum află și eu, ne spunea surprins ing. Constantin Spoiu, directorul uzinei. Le-am fi putut crea condiții bune de lucru pasionaților pentru arta fotografică. Le-am fi putut pune la dispoziție un laborator bine utilat.

— Am făcut tot ce am putut, ne declara în cele din urmă secretarul comitetului U.T.C. Dacă n-am fi întâmpinat o serie de greutăți...

— Acum află și eu, ne spunea surprins ing. Constantin Spoiu, directorul uzinei. Le-am fi putut crea condiții bune de lucru pasionaților pentru arta fotografică. Le-am fi putut pune la dispoziție un laborator bine utilat.

— Nu cunoșc planul comitetului U.T.C. pe uzină.

— Trebuie să facem, probabil, muncă patriotică, să colțăm fier vechi. Nu se poate să nu fie prevăzută așa ceva. Și să facem sport. Parcă am auzit asta de undeva.

— Cunoșc și eu tot din auzite. Unii spun una, alții alta. Cine știe precis?

— Pur și simplu nu știu nimic.

— O fi avut comitetul nostru greutăți, cine nu

mitetului de partid pe uzină. Comitetul nostru U.T.C. se izolează de masa tinerilor lucrând după criteriile învechite, rigide.

— Ei (membrii comitetului, n.n.) nu cunoșc în măsură suficientă tinerii, spunea ing. Emil Stănescu, șeful secției turnătorie. Ca să desfășori o muncă diversă și diferențiată trebuie să știi ce gîndește fiecare tînar, în parte, ce-și dorește, către ce năzuiește. Altfel comitetul U.T.C. e sortit să

— Dar nici noi nu ne omorîm să-i credem... Să ne ceară părerea, să ne con-sul-te. De atunci nu l-am mai văzut.

— Nu e chiar același lucru. Acum e vorba de ce ați vrea voi să cereți.

— Noi am vrea multe dar... — Avem, de exemplu, o echipă de fotbal care e echipă de fotbal numai cu numele.

— Terenul de sport a fost lăsat în voia soarelui.

— Iar la școală, cînd vrem să vedem și noi un meci sau „Evdadul”, nu

mic. Și nici eu nu m-am dus.

— Mai vrei și alte exemple?

— Și au mai urmat și altele. Nu numai de la Vădăștița, ci și din alte părți. Dar să nu plecăm încă din Vădăștița. Discuția pe care am pornit-o într

PROIECTUL NOULUI COD PENAL

(Urmasor din pag. 1)

Proiectul noii legislații a fost consultat de specialiștii din celelalte țări socialiste, precum și din alte țări, avându-se mereu în centrul atenției condițiile specifice țării noastre.

Proiectul noului cod penal a fost prezentat, de către Consiliul de Miniștri, Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, care l-a examinat și a hotărât să fie supus dezbaterii specialiștilor, precum și a maselor largi de oameni ai muncii, urmînd să fie pus în discuția Plenei C.C. al P.C.R. și apoi înaintat spre legiferare Marii Adunări Naționale.

Ogîndind realitățile sociale actuale ale țării, dezvoltarea democrației socialiste, și exprimînd grija deosebită pentru întărirea legalității, proiectul codului penal este conceput pe principiul fundamental că numai legea este aceea care stabilește faptele antisociale ca constitutive infracțiunii, deosebit de pedepsele și măsurile educative preventive ce urmează să se aplice persoanelor care au comis astfel de fapte.

Întreaga alcătuire a proiectului de cod penal urmărește să creeze condiții pentru ca nimeni să nu fie tras la răspundere penală pentru o faptă pe care legea nu a considerat-o infracțiune în momentul săvîșirii ei și nici să nu fie supus la executarea vreunei pedepse neprevăzute de lege.

Este cunoscut că în trecut s-au petrecut abuzuri, încălcări ale legalității și interpretări arbitrare ale legii care au avut drept consecințe trimiterea în judecată și condamnarea unor oameni fără dovezi temeinice, aplicîndu-se astfel împotriva unor cetățeni măsuri cu caracter penal nejustificate de actele și manifestările acestora. Prevederile proiectului noului cod penal creează o puternică garanție pentru a preveni săvîșirea unor asemenea abuzuri și ilegalități, pentru desăvîșirea întregii activități judiciare cu respectarea strictă a Constituției, a legilor țării.

În același timp, pentru ca societatea noastră să fie apărată împotriva infractorilor, a daunelor lor care acestea le pot aduce, reglementările cuprinse în proiectul codului penal urmăresc ca toți cei care încalcă legea penală să fie pedepsiți potrivit vinovăției lor.

Toate acestea dau o puternică expresie conștiinței socialiste al proiectului de cod penal, rolul ce revine acestui important instrument juridic în întărirea legalității, în promovarea intereselor fundamentale ale societății socialiste și, totodată, în asigurarea exercitării depline a drepturilor și libertăților cetățenilor.

Înspîrindu-se din principiile dreptului nostru socialist, respectînd prevederile Constituției, normele cuprinse în proiectul codului penal au menirea să apere cuceririle revoluționare ale poporului, orînduirea socială și de stat, suveranitatea și independența țării, avuția națională, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, întreaga ordine de drept.

Considerînd că infracțiunile împotriva orînduirii socialiste, împotriva a ceea ce poporul nostru a cucerit prin lupte grele și îndelungate, constituie crimele cele mai grave față de popor, proiectul codului penal prevede pedepse aspre

împotriva acelor care săvîșesc acțiuni contra securității statului sau a capacității sale de apărare.

În condițiile orînduirii noastre, cînd progresul economic al țării și ridicarea bunăstării întregului popor depind de creșterea și consolidarea prietenăriei socialiste, apărarea acestei proprietăți reprezintă o îndatorire fundamentală a tuturor cetățenilor. Tot ceea ce lezează proprietatea obștească, de stat sau cooperatistă, rodul muncii pline de dăruire și abnegație a poporului nostru, loveste în interesele comunelor muncii, ale societății socialiste. De aceea, din expresie apărării acestor interese, proiectul codului penal prevede pedepse corespunzătoare împotriva hoților și delapidatorilor, împotriva celor care irosesc sau manifestă lipsă de grijă față de avutul obștească.

Proiectul codului penal conține, de asemenea, norme menite să asigure munca, liniștea și avutul fiecărui cetățean, libertățile și drepturile cetățenilor în vederea împiedicării oricărui abuzuri și încălcări ale legii. În acest scop, sînt stabilite pedepse pentru faptele îndreptate împotriva vieții, integrității corporale, libertății și demnității persoanelor, împotriva avutului personal al cetățenilor al cărui izvor este munca. Garanția fermă a acestor drepturi și libertăți întărește sentimentul de siguranță al fiecărui cetățean, creează un regim de ordine în viața socială, caracteristic pentru o societate civilizată și totodată indispensabil pentru manifestarea liberă, multilaterală a oamenilor în toate domeniile activității sociale.

În orînduirea noastră, dezvoltarea și consolidarea familiei constituie o preocupare de mare importanță a statului, a societății în ansamblul său. Ocrotirea familiei, apărarea intereselor mamei și copilului reprezintă un principiu constituțional care stă la baza întregii reglementări, a relațiilor de familie și a tuturor măsurilor de ordin economic și social destinate să întărească această celulă de bază a societății noastre. În acest spirit a fost lărgită sfera faptelor care pot fi pedepsite ca infracțiuni contra familiei și s-au înăspriț pedepsele pentru asemenea încălcări ale legii. Pentru proiectul, constituie infracțiune de abandon familial nu numai părăsirea cu reacredință și neîndeplinirea obligației de întreținere față de membrii familiei, ci și alungarea sau lăsarea lor fără ajutor.

Proiectul codului penal reflectă grija orînduirii noastre față de om, preocuparea atît pentru apărarea legalității, cît și pentru reducerea persoanelor care au săvîșit infracțiuni, pentru transformarea lor în cetățeni utili societății, pentru prevenirea încălcării legii și a regulilor de conviețuire socială. Ca o reflectare a schimbărilor petrecute în societate, a principiilor ce guvernează dreptul socialist, proiectul nu mai prevede muncă silnică pe viață, temnița grea și detențiunea riguroasă, ci institue o singură pedeapsă privativă de libertate și anume închisoarea, al cărei termen maxim este stabilit la 20 de ani. În cazul infractorilor periculoși și al recidiviștilor, care au săvîșit infracțiuni deosebit de grave, dacă instanța judecătorească socotește că pedeapsa de 20 de ani este neîndeplătoare, poate

aplica un spor, fără a se depeși în total 25 ani. Totodată, se prevede ca pedeapsa amenzii nu mai poate fi transformată în închisoare.

Dînd expresie dorinței de a preveni săvîșirea unor infracțiuni deosebit de grave, cum sînt crimele împotriva păcii și onorului, trădarea de patrie, omorul săvîșit prin cruzimi sau asupra mai multor persoane, jefuirea cu consecințe deosebite de grave a bunului obștească, proiectul codului penal menține în mod excepțional pedeapsa cu moartea.

Transformările profunde survenite în structura economică și socială a societății, realizarea unității întregului popor determină importante modificări și în caracterizarea unor fapte pe care codul penal în vigoare le consideră infracțiuni. Întrucît pericolul social pe care îl reprezintă asemenea fapte este astăzi considerabil redus, proiectul codului penal restrînge domeniul de aplicare a constrîngerii prin sancțiuni penale. Astfel, numeroase fapte incriminate în trecut ca infracțiuni sînt eliminate din codul penal, altele sînt declarate contravenționale, iar o parte dintre ele nu vor mai fi pedepsite de lege penală astăzi cînd se săvîșesc pentru prima oară. Totodată, proiectul codului penal, fiind seama de creșterea conștiinței și rolului opiniei publice — importantă manifestare a democrației socialiste — în respectarea regulilor de conviețuire socială și în educarea cetățenilor, prevede forme noi de exprimare a influenței colectivității. Astfel, proiectul reglementează posibilitatea înlocuirii răspunderii penale cu o răspundere care atrage, fie aplicarea unor măsuri de influențare obștească, fie a unor sancțiuni administrative. În acest scop, au fost stabilite modalități de trimitere a unor cazuri spre soluționare consiliilor de judecată, care, în condițiile legii, pot aplica măsuri specifice de influențare obștească: mustrare, avertisment, amenință și sîmbă. Ca o măsură importantă de cauză care în prezent sînt soluționate de instanțele judecătorești vor fi date în competența organelor de influențare obștească, ceea ce exprimă încă o dată rolul important pe care îl are colectivitatea în apărarea și întărirea ordinii de drept.

În proiectul codului penal se aduc precizări noi în ceea ce privește noțiunile de infracțiune și trăsăturilor ei fundamentale, se realizează o mai bună sistematizare prin gruparea infracțiunilor în funcție de natura relațiilor sociale pe care legea penală le apără, precum și prin înlăturarea unor paralelisme și suprapunerii. De asemenea, s-au concretizat instituții juridice noi și au fost reconsiderate instituțiile existente, pe baza unei concepții unitare. Intemlate pe principiile dreptului socialist, toate acestea contribuind la interpretarea și aplicarea corectă a normelor penale în practica judiciară.

Sînt în curs de elaborare proiectul codului de procedură penală, precum și legi penale cu caracter special, care se vor referi la domeniul restrîns de activitate. Pregătirea lor se face pe aceleași principii și în același spirit în care este întocmit proiectul codului penal, de întărire a orînduirii socialiste, a legalității, de garantare și apărare a drepturilor și libertăților democratice

pentru toți cetățenii țării. Apoi, de aplicare a acestor importante acte normative va contribui la sistematizarea și perfecționarea întregii noastre legislații.

Întregul cod penal este străbătut de grija față de om, pentru manifestarea sa tot mai largă în întreaga viață socială, pentru întărirea legalității și asigurarea ordinii de drept, corespunzător cerințelor actuale etape de dezvoltare a societății, ale adîncirii democrației socialiste.

Consultarea maselor largi asupra principiilor problemei dezvoltării societății noastre socialiste — devenită o practică permanentă a partidului și statului nostru — și-a demonstrat în toate împrejurările rodnicia și eficiența. Și de data aceasta, cetățenii patriei au posibilitatea să discute larg și multilateral proiectul noului cod penal și să contribuie la perfecționarea acestuia. Observațiile, sugestiile și propunerile lor vor putea fi adresate presei centrale și locale sau Ministerului Justiției.

Fără îndoială că dezbaterile publice în jurul noului act juridic de mare importanță — vie manifestare a democrației noastre — va contribui la perfecționarea actualului proiect, astfel încît noul cod penal să poată îndeplini în cele mai bune condiții importante funcții ce revin în ansamblul vieții noastre sociale.

Proiectul codului penal, tipărit de Editura politică în broșură, în tiraj de masă, se găsește de vânzare, începînd de astăzi, la toate librăriile, precum și la unitățile cooperatiste de consum de la sat.

Ziarul nostru, celelalte ziare centrale și locale, radioul și televiziunea vor pune la dispoziția cititorilor coloanele, respectiv emisiunile lor, pentru dezbaterile proiectului codului penal, publicînd opiniile, observațiile și propunerile ce privesc la prevederile proiectului.

BIOGRAFIILE JUDETELOR (III)

Întîi am văzut o salcie pletoasă în genul unui canton minuscule, cub de alb și roz, în întinșul timpului. Salcia — femeinitate cu ochi și surleuri adumbrate de pietre, plîngea cald la pleptul unui flăcău drept și energic. Apoi am văzut pletoarea flăcăului spre cetatea Tîrgoviștei și l-am însoțit în tot drumul său, peste riuri, pîduri, cîmpii și sate și nu pozeam decît doar pentru a ne umbrî și răcori, precum și pentru a primi binecuvîntarea stelarilor bătrîni, tot mai deși și mai jalnici în ajungerea lor pînd sub zidurile cetății. Și am ajuns la ora cînd Turnul Chindiei umbrea prelung peste zidurile cetății de acum a domnilor Tîrziu Românești care a fost Tîrgoviște. Cetatea de acum este drept mărturie prin

Prima hartă a Tării Românești se află expusă la Muzeul scriitorilor din orașul Tîrgoviște

DÎMBOVITZA FRUMOSU' DE VOINEȘTI

ale sale ziduri și fortificații, prin ai săi domnitori și voievozi, de la care ne-au rămas spre aducere aminte și cinstire vechi, fapte de arme, documente, peceti și stema grăitoare de peste veacuri, depre, din cîna ne tragem, care ne-au fost și ne sînt strămoși. Umbra Turnului Chindiei mișcătoare, reînsoțite zidurile cetății și dintr-o zidurie îl spre cerul înalt ajung pînd la noi acestor vorbele rostite de primul domn al Tării Românești în anul 1406.

si de amîndouă părțile peste toată Podunavia, încă pînă la Marea cea Mare, și singur stăpînitor al Cetății Dirse.

care țipărea la Sibiu în anul 1828, prima gramatică românească bazată pe principiul fonetic, lucrare în care vedem alfabetul citirii la 27 litere așa cum de altfel a rămas pînd în zilele noastre. Astfel prin puterea slovelor și cupetărilor ne grădise de peste ani poezii Vădărești, cu osebire Endăchil Vădărețu intr-ai său testament:

realiza în acest an va echivala cu 1,4 la sută din valoarea producției globale a întregii țări. Tîrgoviște, în anul 1970, are 3 S.M.T.-uri și 3 stațiuni de cercetare înseamnă forța agrară-fructiferă-legumicolă a județului, jumătate de cele care sînt deținute de industria țării. Lumina și cîmînt, lumina din 33 de milioane becuri produse anual la Pînt, lumina din 70 de milioane de becuri ce se vor produce în anul 1970. Să fie oare pîinea aceasta bine crescută, trimisă a zonei de sud a județului? La Vișina, Dobra, la Vălenii Români și în alte sate, grîul și porumbul rups osile cărașelor. Peste 2000 kg grîu în fiecare hectar, de ce pronunțat scurt și sînd frumos) iar porumbului îi stă bine de la 3000 kg în medie la hectar.

Io, Mirocea, mare voievoz și singur stăpînitor domn al toată țara Ungrovalahiei și a părților de peste mării, încă și herțeg al Amalului și Băgărașului și domn al Basutului și Severinului

Cetatea și orașul și pîmînturile județului de acum Dîmbovița sate muzeu, instituții de cultură, limbă și port, cu ale sale figuri luminoase de înfățișări și călătorii, patrii și iubitori de neam de la care ne-au rămas spre atență cercetare și îndemn, pagini de unică valoare, scrieri istorice și literare, opere sociale-educative. Astfel prin puterea slovelor și cupetărilor merităm de trecere anilor ne grădise de peste ani stîlnic Constantin Cantacuzino, autorul primei istorii a Tării Românești, prima operă științifică care explică inaccepturii românului de la daci, Ion Heliade Rădulescu

„Urmasilor mei Văcărești Las vouă moștenire Creșterea limbii românești Și a patriei cinstire”

Să fie oare Dîmbovița și Iacomița surorii Olteului? Așa trebuie să fie, apele lor ca și ale Olteului (trudnice și mîrîmnoase) întirze în drumul spre întîlnire în a înviora și a iriga peste 1000 hectare (1007). Pîmînturile C.A.P.-urilor din Tîrgoviște, Bălenii Sîrbi și ale altor teleme este căsăit în cadrul unui urias bazin legumicol care se va întirze pe 6400 hectare în anul viitor. La Pucioasa „Buccepi” bat marca fabricii pe bucloturile de țesături, 2500 metri pătrați în trec grănicelă sînd spre alte gusturi, spre alte dorințe. Județul Dîmbovița are drept vecin la vest, județul Argeș. Aici, la Găești, s-a hotărît să fie ferăstrău spre restul țării. Aici, la Găești, creșcă alături de trecere, pe drăpeta cotelii cum coboară spre București nor funcționează două mari fabrici: aceea de piese de schimb pentru industria chimică și aceea de frigider, 70.000 frigideri se vor înfăli în cupătoarele vopșierilor în anul 1969 și alte 200.000 în anul 1970. Să fie oare cele 288 hectare, care scaldă malurile Bîlcheștelor, Comisarii, Bîlcheștelor, luctu de apă, oglinda în care să prînză soare și peștele?

Seve, coloane de beton și arbori. Imagine a șantierului viitoarei fabrici de piese de schimb pentru industria chimică — Găești 1968

Înima de oțel a județului — Una de astăzi petrolișter Tîrgoviște — bate ritmic și neîntrerupt. Pulsul său se simte puternic pînd în cele patru schele ale petroliului din județ. La Mergeni, la Gura Onței, la Titu și Tîrgoviște. Zece de milioane lei investiți ce se vor face în actualul cincinal, nor originea inima de oțel a județului, ceea ce va face ca de la 12 tone să se ajungă la 20 tone producția zilnică. Să fie oare stele și mile de apă apricament ce se construce și vor fi construite în viitorii ani trimișii speciali ai cîmîntului de la Fienei sau ai întreprinderii de prefabricate din beton de la Dolcești? 80 la sută din materialul primă a celei de a doua fabrici o constituie cenusa provenită din foamea nestinsă a megawaților. Județul Dîmbovița — industrial-agrar — numără pe teritoriul său 26 de întreprinderi, din care 16 de întreprinderi publice, iar valoarea ce se va

Turnul Chindiei și-a retras umbrela, cetatea se reîncoare în somnul plorios al trecutului istoric. Frumosu' de Voinești, stăpînitor în obraji (măruț) este egal cu sădăntele și pînd spre mări și țări: în Austria, R.D.G., R.F. a Germaniei, Anglia, Polonia, U.R.S.S., Cehoslovacia și poate duce cu sine gusturi și parfumiuri ale pîmîntului județului Dîmbovița.

ION CUCU
Fotografiile autorului

ARHIVE SECRETE (XII)

OMAGIU LUI LAUWERS

Procesul a avut loc cu toate obstacolele care au apărut în calea unei anchete multilaterale. Interogatoriile au însumat 6.000 de pagini. În cele din urmă s-a ajuns la un document final anglo-olandez fără ca toți intrăburările cruciale să capete răspuns. Or, — scria presa olandeză — ce ce totuși, după luna mai 1943, admitînd că pînă a-tunci serviciul de contrașpionaj englez nu realizase lipsa „Security Check-ului” Londra a continuat Englandspleul.

Întă un extras din concluziile anglo-olandez: „În mai 1942, cînd mesele agenților Lauwers, fără „Security Check”, soseau în Anglia, ofiterul olandez care răspundea — colonelul de Bruyne, n-a fost în măsură să le verifice... În multe cazuri prezența sau absența „Security Check-ului” nu însemna nimic. Ancheta efectuată în Anglia era evident incompletă, dar este sigur, în ultimă instanță, că pătrunderea inițială (a organizației) se datorase în exclusivitate contrașpionajului german...”

Cu toate acestea, concluzia comună anglo-olandeză a fost însoțită probabil pentru a lînsti temerile opiniei publice, de „În ceea ce privește informațiile furnizate de un document intitulat: „Punerea la punct a Foreign Office-ului în atenția președintelui

Stockholm 20 aprilie 1945. Ziarul „Svenska Dagbladet” publică o corespondență din Berna. Articolul, cu un titlu gros, anunță moartea lui Hitler. Era prima știre de presă de acest fel, în acele ultime zile de zvîrcire spasmodică a Germaniei fasciste, cînd luptele se dădeau în plin Berlin. Corespondenții suedezi făceau referiri la stiri parvenite din cercuri militare în capitala Elveției, în baza cărora omul care s-a aflat în fruntea întregii mașini de deșănțare a războiului s-ar fi sinucis „la cartierul general subteran din Tiergarten”.

Dar tot în aceeași zi, și tot în același ziar, o altă corespondență anunța un cu totul alt sfîrșit al dictatorialului nazist. De astă dată era pusă în cauză o revoluție a flotei germane, urmată de lupte violente în portul Rosbeek, în cursul cărora Goebbels ar fi

Imediat după proclamarea lui Doenitz, purtătorul de cuvînt al comandamentului suprem al forțelor aliate din Europa occidentală, generalul Eisenhower, făcea referiri la o nouă știre. El declara astfel că știrea morții lui Hitler este în vădită contradicție cu cele aflate anterior de la Himmler și generalul Schellenberg. În cursul întrevederii, pe care contele Bernadotte a avut-o cu Himmler la 24 aprilie 1945, ora 1 noaptea, acesta i-ar fi declarat că Hitler este aît de bolnav încît va muri în curînd. Schellenberg a adăugat că Hitler suferea de congestie cerebrală. „Himmler și-a început expunerea” — scria Bernadotte în stenogrammele convorbirilor sale secrete avute în Germania în ultimele luni înainte de prăbușirea nazismului — anunțînd că Hitler este probabil mort, iar dacă asta este, va fi în următoarele zile.”

La 2 mai, președintele S.U.A., Harry Truman, declara că este informat din sursa cea mai autorizată că Hitler a încetat din viață. Totuși, o zi mai tîrziu, corespondenții din Moscova și postul de radio Londra anunțau că pînă joi, 3 mai, orele 15, unitățile armatei sovietice nu identificaseră la Berlin cadavrele lui Hitler și Goebbels.

Tot la 3 mai o nouă știre face senzație. Agenția Reuters, făcînd referiri la cercuri diplomatice, susținea că acestea cunosc faptul că Hitler, Goebbels și Doenitz ar fi fost asasinati de agenții ai unui grup condus de Doenitz și Himmler în urmă cu 5-6 zile, deci spre sfîrșitul lui aprilie. „Daily Mail”, la Londra, scria: „Faptele par să confirme că Hitler a murit sau de

plezierul încrederea în Wehrmacht și în Luftwaffe. Voi sta la Berlin pînă în sfîrșit, deoarece omorînd alții generați pentru că s-au retras nu pot să mă retrag și eu. Dacă prăsece Berlinul, Berlinul este pierdut.”

Hitler a persistat în această atitudine la toate sfaturile contrare date de mareșalul Keitel, generalul Jodi, Bormann, șeful cancelariei partidului nazist, Ribbentrop, și Goebbels. Toți a-celșă căutau să-l convingă să se retragă spre sud și să lupte pe ultima palmă de teritoriu german încă neocupat. Ultima întrevedere a lui Hitler cu generalii a avut loc de la ora 15 pînă la ora 19. Hitler se plimba dintr-o parte în alta, ascultînd telefonul cînd era chemat rapoarte asupra situației și chemînd el însuși la telefon anume persoane pentru consultări. Pîmîntului se prin toate colturile, cu părul albit și zburlit,

avea o figură cu totul diferită de imaginea fotografică la modă. Era îmbrăcat într-o uniformă cenușie de campanie, fără insignă, fără banderolă și zvanțînec. Pinea sfîrșit, cu spatele abandonat în presă tema roșie a lui Hitler. O primă relatare demnă de interes se datorează corespondenților agenției Reuters. Arthur Orlescott, aflat în acele zile la Berchtesgaden, fusese reședință a lui Hitler. El reușise să stea de vorbă cu unul din stenograful lui Hitler, Hergebel, pînă la Berchtesgaden, și care s-a aflat în anturajul lui Keitel, șeful de cancelarie. Relatarea corespondenților englez se referă la început la atmosfera din ultimele zile de la cartierul general nazist: „În ultimele zile, Hitler era un om obosit și deziluzionat, cu mințile tremurătoare și palide. Sînd în pîmînt de sub cancelaria Reichului, în noaptea de 22 aprilie el a izbucnit: „Am

avea o figură cu totul diferită de imaginea fotografică la modă. Era îmbrăcat într-o uniformă cenușie de campanie, fără insignă, fără banderolă și zvanțînec. Pinea sfîrșit, cu spatele abandonat în presă tema roșie a lui Hitler. O primă relatare demnă de interes se datorează corespondenților agenției Reuters. Arthur Orlescott, aflat în acele zile la Berchtesgaden, fusese reședință a lui Hitler. El reușise să stea de vorbă cu unul din stenograful lui Hitler, Hergebel, pînă la Berchtesgaden, și care s-a aflat în anturajul lui Keitel, șeful de cancelarie. Relatarea corespondenților englez se referă la început la atmosfera din ultimele zile de la cartierul general nazist: „În ultimele zile, Hitler era un om obosit și deziluzionat, cu mințile tremurătoare și palide. Sînd în pîmînt de sub cancelaria Reichului, în noaptea de 22 aprilie el a izbucnit: „Am

mare o nouă variantă se naștea, a unui Hitler împușcat de șeful găzdi sale personale.

Peste două zile, la 22 mai, același corespondent englez înfățișea un alt membru al anturajului nazist — dr. Theodor Morrell, medicul personal al lui Hitler. „Morrell mi-a declarat că Hitler, în aceste zile din ultimele zile ale Berlinului, era inspirat ca și cum în jurul său somnifer și că în jurul său forța din capitală. El nu crede că Hitler s-a sinucis...”

La 24 mai, aliații pun mîna pe întreaga corespondență a lui Doenitz, după ce acesta se proclamase șef al statului. Și printre telegrame este găsită și cea în care Goebbels îl anunță pe Doenitz de moartea lui Hitler în ziua de 1 mai, orele 15. Din nou începe să se dea credit versurilor inițiale. Dar nici aceasta nu a fost episodul hotărîtor.

La 7 iunie, corespondenții agenției franceze de informii transmise din Berlin: „Se afirmă că rusii au identificat cadavru lui Hitler, care era aprăgurat carbonizat în urma arsurilor provocate de aruncările de flăcări în cursul luptelor ce au avut loc în cancelaria Reichului. Autopsia a stabilit că Hitler murise otrăvit probabil de medicamente...”

Să ne oprim puțin și să enumerăm variantele de pînă acum:

1. Dictatorul nazist grav rănit în cursul unei revolte a marinărilor;
2. Sinucisul la cancelarie;
3. Mort de hemoragie cerebrală;
4. Asasinat de aderenți ai lui Doenitz și Himmler;
5. Asasinat de Gueneche, șeful puzel sale personale;
6. Otrăvit de medicul său.

Și în fine, de aici tot de-abia pornește. În cursul lunii iunie 1945, în problema morții lui Hitler apar elemente noi, care însă sînt planee pentru mulți ani un mister aridic. Într-o chestiune clarificată în fond — după cum se va vedea — în primele zile după terminarea luptelor...

Cel puțin șase variante

murit, iar Hitler ar fi fost grav rănit.

A doua zi, postul de radio german emitea proclamarea amiralului Doenitz care se intitula sucesor al fîberului. În memoriile sale, apărute după război, Doenitz reconstitue astfel acest moment: „La 1 mai, ora 7.46, cancelaria din Berlin mi-a trimis un nou mesaj: „Pentru marelui amiral Doenitz. (Strîct secret). Testamentul în vigoare. Voi sosi cum va fi posibil...” Bormann. Am deus că Hitler era mort. Imediat am redactat o proclamare pe care postul de radio din Germania de nord a difuzat-o”.

Lucrurile nu s-au oprît aici. Asemenia unei cavalcade sălbatice, știrile cele mai contradictorii erau răspîndite despre moartea sau fuga lui Hitler. În iururile acestora este și acum greu să te deșcurci.

șirea nazismului — anunțînd că Hitler este probabil mort, iar dacă asta este, va fi în următoarele zile.”

La 2 mai, președintele S.U.A., Harry Truman, declara că este informat din sursa cea mai autorizată că Hitler a încetat din viață. Totuși, o zi mai tîrziu, corespondenții din Moscova și postul de radio Londra anunțau că pînă joi, 3 mai, orele 15, unitățile armatei sovietice nu identificaseră la Berlin cadavrele lui Hitler și Goebbels.

Tot la 3 mai o nouă știre face senzație. Agenția Reuters, făcînd referiri la cercuri diplomatice, susținea că acestea cunosc faptul că Hitler, Goebbels și Doenitz ar fi fost asasinati de agenții ai unui grup condus de Doenitz și Himmler în urmă cu 5-6 zile, deci spre sfîrșitul lui aprilie. „Daily Mail”, la Londra, scria: „Faptele par să confirme că Hitler a murit sau de

plezierul încrederea în Wehrmacht și în Luftwaffe. Voi sta la Berlin pînă în sfîrșit, deoarece omorînd alții generați pentru că s-au retras nu pot să mă retrag și eu. Dacă prăsece Berlinul, Berlinul este pierdut.”

Hitler a persistat în această atitudine la toate sfaturile contrare date de mareșalul Keitel, generalul Jodi, Bormann, șeful cancelariei partidului nazist, Ribbentrop, și Goebbels. Toți a-celșă căutau să-l convingă să se retragă spre sud și să lupte pe ultima palmă de teritoriu german încă neocupat. Ultima întrevedere a lui Hitler cu generalii a avut loc de la ora 15 pînă la ora 19. Hitler se plimba dintr-o parte în alta, ascultînd telefonul cînd era chemat rapoarte asupra situației și chemînd el însuși la telefon anume persoane pentru consultări. Pîmîntului se prin toate colturile, cu părul albit și zburlit,

Și în fine, de aici tot de-abia pornește. În cursul lunii iunie 1945, în problema morții lui Hitler apar elemente noi, care însă sînt planee pentru mulți ani un mister aridic. Într-o chestiune clarificată în fond — după cum se va vedea — în primele zile după terminarea luptelor...

SERGIU VERONA
(va urma)

SATIRĂ • UMOR

In cabinetul directorului Casei de cultură a tineretului din sectorul 11 năvăli tovarăşa Niculescu, pe faţa căreia se putea citi disperarea.

— Tovarăşule director, ce ne facem că mine avem seară distractivă!

— Tovarăşa Niculescu, dar se poate tovarăşa? Fi reprobă directorul, puţin contrariat, intrăm în panică aşa, pe nepusă măsură, nu analizăm cât de cit situaţia, nu ne orientăm domnule? Păi sistem metodist sau coeză şi facem tot felul de permanente calde şi reci? Aveam, nu-l aşa, o experienţă acumulată, avem rezultate apreciate, ce-i aia „ce ne facem”? După o conferinţă interesantă, de exemplu, despre importanţa creşterii viemlorilor de mătase, conferinţă de care dispunem, tinerii sînt nevoia de a relaxare, de o distracţie chiar, şi atunci dumnea ta metodistă vîi cu o propunere, o discutăm, luăm o hotărîre cum ar fi, de exemplu, să organizăm nişte jocuri distractive, nişte concursuri cum ar fi cel cu oul care nu cade din lingură, în timp ce tînărul participant suie o scară, un alt joc interesant ar fi cel cu sacul în care participăm şi ne bagăm în sare foarte amuzant pînă la sosire după care noi îl primim! Aşa ceva aştept eu acum de la dumnea ta, nişte propuneri nu-i aia, originale, stimulăm la tinerii spiritul de competiţie, adică o profundă emulaţie! Ai cuvîntul tovarăşa metodistă, te ascult cu atenţie!

— Păi atunci tovarăşule director, în spiritul celor spus de

dumneavoastră personal noi ne putem orienta asupra unor jocuri şi chiar concursuri cu totul noi şi deosebit de interesante!

— Vezi tovarăşa Niculescu? Vezi că se poate? Şi la concret?

— La concret venind, eu propun următorul joc: Trei concu-

doamne fereşte, de la etajul doi pînă la parter sare vreo două-gă şi păteşte ceva concurrentul?

— Ce să pătească tovarăşule director? Cel mult o vinătaie-dună acolo, dar la box, de exemplu nu se potrec lucruri uniceori mai tragice că merg pînă la O. K.?

SATIRĂ AVEM...

IDEI AVEM, EXPERIENŢA AVEM...

— Poate că ai dreptate, că de fapt acest interesant concurs dezvoltă tinerilor curajul şi chiar vitejia şi perseverenţa! Dar cu un joc nu se face primăvară şi deci mai avem nevoie de încă unul care să le angreneze şi pe tineretele fete care nu prea participă la astfel de acţiuni...

— Eu aş avea o propunere în acest sens şi anume două concurenţe aşezate în două colţuri opuse ale sălii de festivităţi (în fiecare în mîna stîngă o ciupercă de cîrpit ciorapi în dreapta un ac cu aşă. Pe ciupercă există o soseţă şi la semnalul de un-doi-trei cele două concurenţe încep să se îndrepte către colţul opus sîrind într-un picior şi cîntînd voioase „Nici o lacrimă” ca la Braşov şi care ajunge prima în colţul celeilalte cu floricu, adică vreau să spun soseţa gata cîrpită, cîştigă această atractivă competiţie!

— Ideea tovarăşa Niculescu fmi suride ca dezvoltînd la tinerete nişte deprinderi practice şi

utili, dar eu personal nu pot fi de acord să ne situăm în coada unui concurs de la Braşov, eu aş sugera ca tovarăşele participante să cînte ceva popular, de-al nostru, şi să indice, în acest sens, chiar cunoscută melodie care este foarte dinamică „Aseară vîntul bătea” ca posibilă şi un ritm adecvat scopului propus! Şi cred că aceste concursuri se vor bucura de un binemeritat succes! Pentru că sistem tineri şi trebuie să ne distrăm dar să şi învăţăm cîte ceva, adică să împletim frumousul cu utilul. Nu putem fi, deci, tovarăşa Niculescu dect optimişti în aşteptarea zilei de mîine şi în încheiere, că mai am şi alte treburi cu repertoriul vitiorului nostru cor, un sfat pentru dumnea ta personal de la un coleg al dumitale mai cu experienţă: Nu intra niciodată în panică, deoarece nu eşti singură, idei avem, experienţă avem, şi mai presus de orice avem o răspundere!

— E ora 9.10. Să recunoaştem că aceasta este ora cînd se „pătrunc” cele mai formidabile mistere. M-am trezit din somn, nu pentru că la depozitul I.C.S.I.M. se descriau 5 autocamioane cu bare tip V sau dublu V, trezise şi profurile ei pentru că îmi venise o idee colozală: M-am convins că după miezul nopţii unii oameni încep să gîndească şi culmea a şi idei. Mai grav e că unii (tot unii) indiferent de prosta care au gîndit-o noaptea, a doua zi o şi pun în aplicare. Spuneam că mi-a venit o idee uitoare. Vasăzică există ghidul cabanelor din muntii, există ghidul sosenelor naţionale, există de asemenea ghidul cooperativelor mestestugăreşti (îi se spune 1400 de adrese utile)... Sînt unii (iar unii) care ar dori să existe şi ghidul restaurantelor, dar sînt trecem peste această infirmitate şi să ajungem la ideea care

mi-a tulburat somnul după miezul nopţii. De ce nu ar exista şi un ghid pentru reclame? Sigur că e necesar. Aşa ca pînă acum, nu mai merge fraţilor. Fiecare, cum are un neceaz sau mare, gata cu reclamaţia. Aşa gîndind eu, după miezul nopţii, am luat o pară de gîscă (stîloul) şi la reparat de 3 luni) şi am alcătuit un ghid al reclamei, deocamdată doar pentru cîteva feluri de laştili.

Capitolul I. Ghid pentru reclamele la I.A.L. (nu are importanţă care, deoarece nu se prea deosebesc unele de altele). Dacă din motive obiective sau subiective, şi se sparge o conductă de apă la bucatărie nu vă adresaţi imediat I.A.L.ului. Aveţi răbdare. Urmăriţi mai întîi ca să ajungă la etajul VII). În cazul cînd locuitorii săi să presupunem că sînt comandat o pereche de pantofi

Apărarea onoarei
Desene: OCTAVIAN COVACI

MIC TRATAT DE PROFITOLOGIE (VII) de NICOLAE MINEI INDIGNAREA MORALISTULUI

Desi foloseşte în mod sistematic armele descrise în capitolele precedente pentru a-şi pune pe cei din jur să muncească în locul lui, homo profitans nu are totdeauna o existenţă uşoară. El trece adesea prin situaţii neplăcute, care-l dezvoltă cu cruzime trăsăturile negative ale semenilor săi, rîndindu-l sensibil la indignarea simţului moral şi strîndu-şi o legitimă indignare.

Ca exemplificare, voi dezacria fidel, în rîndurile ce urmează, dezagaţia spovedaniei a unui h. p., pe care l-am înţilnit sâptămîna trecută la ora 11 dimineaţa, în plin program de lucru, la cafeneaua „Sect” 1).

pretutîndeni te izbeşti de zidul rece al egoismului şi... Iar rizi?

Dacă era Olga, se rezolva totul imediat. Ii dădeam desfaşurătorul şi gata, puteam să dorm liniştit. Dar ea abia a născut şi i-a năzdit să fie mamă, cînd eu am predat desfaşurătorul pe marte! Zi şi tu, de ce se îngăduie asemenea lucruri? Cum de i se permite Olgi să nască pe pielea mea, ca să zic aşa?

Cînd mă gîndesc că şi la Olga am crezut. O consideram mai mult dect o simpată colegă de birou, aproape o prietenă. Şi poftim, uite ce mi-au făcut ea şi cu bărbatu-său: au adus pe lume un copil, aşna, de capul lor, fără să mă întreb pe mine nimic — înni convine, nu-mi convine?

— Ei, dragul meu, păcătoasă mai e viaţa urîi. Sînt zile cînd totul îţi merge de-andaratele. Dar nu-i hazardul de vînd, eu nu sufăr de superstiţie. Oamenii sînt răi. Da, da, răi... Eu am crezut în ei, am crezut sincer în oameni, dar...

Să vezi ce mi s-a întîmplat ieri. Aveam de predat desfaşurătorul pe marte. M-am gîndit să-mi-l fac Dînu, e cel mai prieten din toţi şi mie îmi place ca lucrările mele să dea bine, mă ştii doar. Dar nici n-am deschis gura, că el mi-a şi luat-o înainte. „Iar ai venit să mă speculezi?” Şi a pus mîna pe tampon. Eu, care am o roare de violenţă fizică, am făcut doi paşi înapoi. Să-i fi văzut figura! Parcă-i părea rău că, în loc de tampon, nu are o grenadă. Nu că am crezut vreo dată în el, dar oricît... Aşa ne trebuie, dacă Direcţia difuzării filmelor lucrează prost... Ce legătură? Una foarte directă — dacă ei n-au aduce atîtea filme poliştice, care sînt exalte porniriile cele mai brutale... De ce rizi?

Degeaba tot vorbeşti zărele despre etica noastră a zilelor noastre. În fond, nu s-a schimbat nimic. Femeile nasc, ca şi acum două mii de ani, de dragul copiilor... Cum de dragul copiilor? Al tovarşilor de muncă... Şi nici măcar nu se la vreo măsură de îmbunătăţire a situaţiei! Să recunoaştem că Dumnezee, pe vremea cînd existau, nu sînt sigur că termină după poimîine şi mă ştii ce punctual sînt. Sînt plus nu prea are cap pentru cifre. Se cam încurcă la socoteală. Uneori mă întreb de ce l-or mai fi ţinînd în slujbă? S-ar putea să uibă ceva pîile, deşi nu cred.

După mine, soarta e simplă. Cîm urmează în stare să-şi facă treaba repede şi bine, afară cu ei. Să nu mai încerce locu...

Pe urmă? Pe urmă, m-am adresat lui Giică. El mi-a zîmbit dulce: „Nu munceşti pentru tine mai mult de cîinci zile pe lună. Porţia pe marte mi-am făcut-o”. Se credea spiritual, probabil. Tu mă ştii, mie nu-mi lipseşte simţul umorului şi sînt primul care se prinde la bancurile supra-realiste cu scoţienii. Dar asta nu-i umor! Credeşte în Giică. De la el mă aşteptam la altceva, la mult mai mult — la minimum zece zile pe lună. Egoism, egoism,

Cum?... Ei, ba da... Pînă la urmă t-am dat desfaşurătorul lui Matei. Dar cu el nu sînt liniştit. Băiatul data e amabil, face tot ce-i cere, pîcat înăd că lucrează foarte încet. Nu sînt sigur că termină după poimîine şi mă ştii ce punctual sînt. Sînt plus nu prea are cap pentru cifre. Se cam încurcă la socoteală. Uneori mă întreb de ce l-or mai fi ţinînd în slujbă? S-ar putea să uibă ceva pîile, deşi nu cred.

După mine, soarta e simplă. Cîm urmează în stare să-şi facă treaba repede şi bine, afară cu ei. Să nu mai încerce locu...

De ce rizi, domnule, de ce rizi?

De ce căntăm eu la cafenea în timpul programului de lucru, o problemă care nu are nici o legătură cu subiectul nostru, aşa că nu mă consider obligat să dau explicaţii.

P. S. 1. Ideea alcătuirii acestui ghid, mi-a venit după ce, seara, am citit instrucţiunile 5712380 trimise de O.S.P.C. în legătură cu abonamentele la presa sîrînkă. Aşa urmează a unor măsuri interne... s-a livrit necesitatea să fie schimbata metodologia de reclamare a abonamentelor neprimite de beneficiari. Pentru numerele sîrînte, neprimite, se va reclama numai după ce s-a primit numărul următor, „îr nu mai devreme de 15 zile de la primirea acestuia şi nici mai tîrziu de 20 de zile” (urmează un exemplu practic).

Publicaţiile complet necesite, indiferent de periodicitate, nu se reclamă în cursul anului!”

P. S. 2. În atenţia O.S.P.C. înainte de a da răspuns, mai studiază odată, capitolul III din rîndurile de faţă, că şi eu am studiat de 10 ori instrucţiunile dumneavoastră.

FORY ETTERLE despre drame:

La un moment dat, în piesa Don Carlos de Schiller eu, interpretînd rîdul lui Filip, trebuia să-i dau spada lui Don Carlos, spadă care se găsea la unul dintre nobili, pe o permă în spatele meu, cînd intram în scenă în cortegiu. În momentul cînd m-am întors să iau spada am observat lipsa actorului care trebuia să-o aducă; deci şi a spadei. În acea scenă, cu spada în mîna Don Carlos are un mare monolog. Deci îi era indispensabilă. Atunci ca să ies din încurcătură m-am gîndit fulgerător să iau spada unui figurant din scenă şi să-i o înmînez lui Don Carlos cu un vîors adăugat în care-i spun să primească această spadă ca simbol al spadei sale. Figurantul a fost surprins. Eu vroiam să-i iau spada din teacă, el nu vroia să-i dea drumul, neînţelegînd de ce i-o iau. Şi am putut-o lua pînă la urma print-o replică spîpîită la urechea figurantului: „Dă-mi spada! Ce-ai înnebunit? Nu vezi că am neapărat nevoie de ea?”

GRIGORE VASILIU-BIRLIC despre nas:

Nu ştiu ce au avut întodezina umoristi şi cu mine. Mi-au făcut numai necazuri. Mai întîi mi-au zis Beloc, apoi Birlic — şi aşa mi-a rămas numele. Unii m-au asemuit cu un semn de întrebare, alţii cu semnul exclamării. Nu ştiu care din ei au dreptate. Caricaturistii m-au necăjit cu nasul. Intr-un timp se purta... nasul meu. În toate caricaturile. Se zice că dacă Cleopatra ar fi avut un nas mai mic, toată istoria ar fi fost alta.

Slujitorii Thaliei SE AMUZA

Dacă şi nasul meu ar fi fost mai mic, dacă nu faţa istoriei, dar faţa mea, precis, ar fi fost alta!

RADU ZAHARESCU despre Tănase:

Nu-l pot uita pe scumpul nostru maestru, Constantin Tănase, căruia nimeni nu-l zicea „maestre”, deşi era, şi încă din cei mari. Îi ziceam „domnule director” sau pur şi simplu „nea Costică”, iar el ne zicea nouă, tuturor „Măi Mitică”. Odată ne-a povestit o întîmplare de-a lui, la Calafat, cu ocazia unui turmeu. Pregătiri mari la Calafat, în vederea primirii lui Tănase. Afişe mari anunţau evenimentul, iar unicul „salon” de coafură nu putea face faţă avalanşei de cuconet. Cu două ore înainte de spectacol, mai multe doamne şi domniţe erau cu părul în cuie şi drotrii. Ansamblul Cărbuşa a fost primit în gară de muzica regimentului 31 Infanterie. La spectacol au fost de faţă toate autorităţile locale: judecător, pretor, primar, seful poliţiei, şi nea Nae măcelarul, care alesese mai mulţi deputaţi. În decursul anilor cu „electoralul” său, un ciomag de care nu se despărţea niciodată. Spectacolul începea printr-un film în care apărea Tănase care se prezenta: „Eu sînt Tănase şi...” Dar din sală, tot Tănase intervenea. „Nu e adevărat, domnule, eu sînt Tănase!” De aici continua un dialog între Tănase din film şi Tănase din sală. Nea Nae s-a simţit dator să asigure liniştea spectacolului la care luau parte notabilităţile oraşului: „Mă, vărule, vezi-de treaba ta şi nu strica panarama oamenilor”. Dialogul dintre cei doi Tănase continua. Tănase continua să fie ameninţat, dar nu putea face nimic, ca să nu piardă replica din film. Neascultîndu-l pe nea Nae, a fost bătut măr. S-au aprins lumînile şi totul s-a lămurit. După spectacol notabilităţile au prezentat mie de scuze şi totul s-a terminat cu un joc de cărţi.

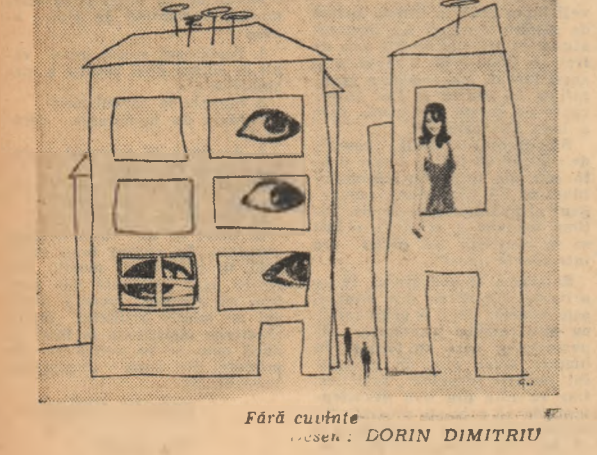
GEORGE BUNEA despre „Cercul de aur”:

Cel mai uşor lucru, fîi închipuie unii, e să cînti. Eşti sau nu cîntăreţ, nu e mare lucru să îndrugi acolo ceva care să semene a cîntec. La noi, la un moment dat, cîntau elevii, cîntau studenţii, studentele, cîntau profesorii şi cîntau şi actorii de tragedie. De cînd cu festivalul de la Braşov nu mai cîntă nici cîntăreţii de meserie. Zilele trecute a venit la noi, la teatru, o tînără arhitectă. Iată încă una care vrea să cînte — ne-am zis noi. Dar nu era aşa. Venise cu un proiect interesant pentru un nou tip de sală de spectacole.

— Oferă o acustică perfectă şi, în plus, în caz de forţă majoră, sala poate fi golită în cinci minute.

La care un tovarăş din conducere i-a replicat:

— Nu s-ar putea să faci un proiect de sală care să asigure umplerea ei în cinci minute?

Fără cuvînte
Desen: DORIN DIMITRIU

GHID PENTRU RECLAMAŢII

I.A.L.-ului care se obligă ea în 25 de zile să iniţiere defectiunea.

Capitolul II. Ghid privind reclamele la cooperativele mestestugăreşti.

Să presupunem că sînt comandat o pereche de pantofi

GHID PENTRU RECLAMAŢII

I.A.L.-ului care se obligă ea în 25 de zile să iniţiere defectiunea.

Capitolul II. Ghid privind reclamele la cooperativele mestestugăreşti.

Să presupunem că sînt comandat o pereche de pantofi

GHID PENTRU RECLAMAŢII

I.A.L.-ului care se obligă ea în 25 de zile să iniţiere defectiunea.

Capitolul II. Ghid privind reclamele la cooperativele mestestugăreşti.

Să presupunem că sînt comandat o pereche de pantofi

GHID PENTRU RECLAMAŢII

I.A.L.-ului care se obligă ea în 25 de zile să iniţiere defectiunea.

Capitolul II. Ghid privind reclamele la cooperativele mestestugăreşti.

Să presupunem că sînt comandat o pereche de pantofi

VIRSTA LUMII

Voltaire fiind întrebare într-o zi ce credea despre virsta lumii răspunde: „Nu ştiu, dar privesc lumea ca pe o cochetă bătrînd, care îşi ascunde vîrsta.”

CALMUL ENGLEZ

Celebru medic englez Addison, fiind acuzat într-o zi în biroul său, se pomeni cu unii din sericiorii lui, care îi spusese îndămpnat: „Arde casa?”

„Du-te, răspunse calm zăpătat, şi înştiinţează pe neasta mea; ştii bine că eu nu mă ocup cu orga casei!”

SPIRITE MICI

Diogene discută într-o zi cu multă seriozitate şi nimeni nu-l asculta. Atunci, începînd să treacă pe lângă el, el îi spuse: „Măi, vărule, vezi-de treaba ta şi nu strica panarama oamenilor!”

MEMORABILE

spuse filozoful, vă înfăcîraţi cînd vi se spun prostii şi rămineţi de piatră, cînd se rostesc cuvinte înţelepte.

TREI CATEGORII

Violonistul Salomons, care dădea lecţii lui George al III-lea, regele Angliei, spunea într-o zi augustului său zleu: „Violonistul se pot împărţi în trei categorii. Din cea dintîi, fac parte cei care nu ştiu de loc să cînte; din a doua, cei care cîntă prost şi, în al treia, din categoria a treia cei care cîntă bine. Măretea Voastră a ajuns în categoria a doua.”

SUSCEPTIBILITATEA LUI RIVAROL

Rivarol spunea despre Brigand-Baumier, care scrisese o cronică usturătoare împotriva lui: „Mi-a dat o lovitură de picior... cu mîna care scrie!”

INSULĂ

Am auzit fel de fel de cîntec, printre care şi unul care se numea: „O bere pentru calul meu”, bineînţeles, calul neştiind nimic.

UMOR

Care dintre guri duc spre Mare? Se scarpină el în cap, oprînd dragorul în mîncatul fluviului.

Şi stă şi-acum acolo.

AJUTORI

de

BAGATORI

de

SEAMA

de AUREL BARANGA

centia cetătenilor care nu sîr mai fi pierdut zile întregi înaintea usilor lor auzite.

Îmi dau seama că reţer un fenomen de o mie de ori semnalat; ceea ce mă stupe-

AJUTORI

de

BAGATORI

de

SEAMA

de AUREL BARANGA

centia cetătenilor care nu sîr mai fi pierdut zile întregi înaintea usilor lor auzite.

Îmi dau seama că reţer un fenomen de o mie de ori semnalat; ceea ce mă stupe-

ARITMOGRIF

VERTICAL: 1. Celebru navigator englez din sec. XV. 2. Animal african în buzunar. 3. Femei războinice, arcaşe şi călăreţe, după care a fost botezat cel mai mare Fluviu din America de sud (eng). 4. Măsoară distanţa de la Ecuador. 5. Exclamaţie... descoperitorului — Oxid. 6. Aspect de vulcan. 7. În Tanzania şi Tasmania! — Obiectul explorărilor astronomice. 8. Introducere la... Căitator spre centrul Pămîntului de Jules Verne. 9. Căreul! — În josul pei — Cal. 10. A aduce apa pe acul — Din nou. 9. Priveşte — Pe cer, deasupra călătorilor. 10. Se întîlnesc munte cu munte...

Am sentimentul ferm că un coeficient sport de constiinţă generală este singurul remediu eficace. Şi nu pot să nu semnalez cu satisfacţie faptul că într-o instituţie s-a făcut un de mult curăţenie, fiindcă cei care munceau cu adevărat n-au mai suportat să fie martorii pasivi ai indolenţei unor băgători de seamă, bugetari şi paraziţi, însurubăţi în scaunele lor de alte indolenţe şi de alte ocrotiri superioare vinovate.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

Să nu trîm cu iluzii unor măsuri administrative draconice, cu un caracter de panaceu miraculos. Panaceele nu există, iar în miracole nu mai cred de mult. Sau, dacă există unul, este cel realizat de constiinţa colectivă, chemată să vegheze responsabil la găsirea tuturor tarelor şi cauzelor morale cu o forţă şi eficienţă care de bănuie.

SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ

Tovarășul Ilie Verdet l-a primit pe Refet Sezgin

Prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Ilie Verdet, a primit vineri dimineață pe Refet Sezgin, ministrul energiei și resurselor naturale al Republicii Turcia.

La întrevvedere, care a decurs într-o atmosferă cordială, s-a lăsat parte Alexandru Boabă, ministrul

petrolului, și Dumitru Bejan, prim-adjunct al ministrului comerțului exterior.

A fost prezent ambasadorul Turciei la București, Kamuran Gürün.

Discuțiile s-au referit la dezvoltarea colaborării economice și tehnice între România și Turcia.

Malick Zorome a sosit în București

Vineri a sosit în Capitală Malick Zorome, ministrul afacerilor externe al Republicii Volta Superioară, împreună cu soția, care, la invitația guvernului Republicii Socialiste România, face o vizită oficială în țara noastră. Ministrul este însoțit de Alexandru

Zoungrens, secretar general în Ministerul Afacerilor Externe, Sanogo Karamoko, director adjuncț al direcției industriale din Ministerul Planului și Lucrărilor Publice, Alfred Boukouzi Banse, șeful serviciului de comerț exterior din Ministerul Finanțelor.

Adunări consacrate aniversării eliberării Ungariei

La Fabrica de confecții din Focșani, a avut loc vineri o adunare consacrată aniversării eliberării Ungariei de sub jugul fascist. Despre importanța acestui eveniment și despre realizările obținute de poporul ungar în cei 23 de ani de la eliberarea țării au vorbit Costache Veber, secretar al municipiului Focșani, și ambasadorul R.P. Ungare la București, Jozsef Vince.

A rulat apoi filmul artistic „Lumini după jaluzele”, o producție a studiourilor din R.P. Ungară.

O adunare asemănătoare a avut loc vineri după-amiază și la Casa tineretului din sectorul 1 al municipiului București.

INFORMAȚII

Vineri seara, la Teatrul maghiar de stat din Cluj a avut loc premiera pe țară cu piesa „După cădere” de Arthur Miller. Regia este semnată de Otto lapappo, iar scenografia de Toth Laszlo. Autorul ilustrațiilor muzicale este compozitorul Nicolae Szalai din Cluj. În rolurile principale apar Laszlo Gero, Sebok Clara, S. Alszky Endre, artist emerit, Benczyk Iuliu și Kocs Sofia.

În continuarea turneului ce îl întreprinde în țara noastră, ieri, la Iași, a avut loc:

Dezvelirea unor plăci comemorative închinare revoluției de la 1848

În cadrul manifestărilor prilejuate de aniversarea a 120 de ani de la revoluția din 1848, vineri dimineață a avut loc o solemnă dezvelire a unor plăci comemorative. La festivitate au participat reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, ai

planistului Nikita Magaloff a fost vineri seara solist al concertului simfonic al Filarmonei „George Enescu”. El a interpretat cu succes Concertul pentru pian și orchestră nr. 5 în mi bemol major de Beethoven. Concertul a avut la pupitrul de dirijor Mircea Popa.

Întreprinderea cehoslovacă „Inventat” a organizat o expoziție a produselor sale în pavilionul F din cadrul complexului expozițional din București. Expoziția se bucură de interes din partea publicității.

A luat cuvântul Aurel Boghin, secretar al Comitetului județean Iași al P.C.R. Apoi, Mihail Dobrescu, prim-secretar al Comitetului județean Iași al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, a procedat la dezvelirea plăcii. În urma următoarei înscrispții: „Acest loc, unde se afla hotelul „Petersburg” s-a desfășurat în ziua de 27 martie/8 aprilie a. (Agerpres)

Fotbal

Astăzi pe Republicii Progresul, U Craiova

Astăzi pe stadionul Republicii va avea loc meciul de fotbal dintre echipele Progresul București și Universitatea Craiova din cadrul campionatului țării. Meciul începe la ora 16.30. Stațiile noastre de radio vor transmite pe programul 1 cu începere din jurul aeri 17.30, reparația a doua a acestui meci.

Hanbal

Finala Steaua-Dukla Praga transmisă la radio

Astăzi la Frankfurt pe Main are loc finala „Cupel campionilor europeni” la hanbal masculin în care se întâlnesc echipele Steaua București și Dukla Praga.

Stațiile noastre de radio vor transmite acest meci pe programul 1. Transmisia va începe la ora 21.30.

PRONOSTICUL NOSTRU

Etapa din 7 aprilie 1968

I. Steagul roșu	—	Steaua X
II. U.T.A.	—	Petrolul 1
III. Dinamo Bacău	—	Dinamo București X
IV. Rapid	—	U. Cluj 1
V. Farul	—	Jiul 1
VI. F. C. Argeș	—	A.S.A. Tg. Mureș 1
VII. Chimia Suceava	—	Chimia Rm. Vilcea 1
VIII. C.F.R. Pașcani	—	Politehnica Iași 2
IX. C.S.M. Reșița	—	Politehnica Tim. 1
X. Minerul B. Mare	—	Crișul Oradea X
XI. Industria Sirmel	—	Metalur. Hunedoara X
XII. Olimpia Grădina	—	C.S.M. Sibiu X
XIII. Gaz metan Medias	—	Vagonul Arad 1

Trebuia să-l întâlnim și să-l cunoaștem pe Mané Garrincha în nordul Braziliei la Recife. Mané a găsit o soluție de moment și grație popularității sale, realizează ceea ce nici un fotbalist din lume nu ar reuși. Din diferite culturi ale țării, primește înnoțiri fără să joace pentru sume mari „grate” sau mai modeste. Asta o face cunoscut pentru a întâlni lui Garrincha o mână de ajutor, demnă. În primele săptămâni ale lunii februarie trebuia să achite mil-

mul rind a vrut să-l cunoască pe Pirclad, despre care a auzit că este un al doilea Garrincha. Cel puțin așa cu seris zărele din Rio, din Porto Alegre, din Salvador. Adormea a fost vecinul meu de cameră la hotelul Sao Domingo și l-am vădit pe el în mijlocul Club, mi-a făcut o confidență care mi-a stărnit risul. „Dacă trage „schlopul” o lovitură liberă ca aceea pe care a executat-o la mondiale direct în poarta bulgarilor, sînt pierdut. Toa-

toare au pus în derută toți adversarii. De fapt da la genunchi nu l-a stîmpețit să dea niște pase impecabile, să dribleze ca nimeni altul, ori să demareze ca un glonț pe lângă adversar.

— Ce părere ai despre Tostao, denumit aici Pele-ab? — Tostao este un jucător lent, dar pasează bine și are o plăcere deosebită să intre în careu și să înscrie. Îmi place cum joacă, dar și cu el, și cu alți mari jucători brazilieni se procedea-tă la mondiale direct în poarta bulgarilor, sînt pierdut. Toa-

MERIDIAN SPORTIV

Gabriel Moiceanu și echipa României conduc în „Turul Marocului”

În Turul ciclului al Marocului, ieri a fost și de repaus la Marrakesh. După două etape, în fruntea clasamentului pe echipe se află selecționata României (Moiceanu, Ardeleanu, Stolica, Moldoveanu, Ciureț) cu 21h05'44", urmată de Polonia la 9'58", Maroc la 10'58", Iugoslavia la 13'28", Suedia la 19'20" etc. Echipa Franței ocupă locul zece, la 35'20". În clasamentul general individual, conduce românul Gabriel Moiceanu, secundat la 2'08" de suedezi Soderlund. Liderul echipei poloneze, Jan Kudra, se află pe locul 16 la 13'28". În clasamentul cățărilor conduce englezul Smith cu 19 puncte.

Sferturile „Cupel României” la fotbal

Asesăr a fost trase la saul, meciurile din cadrul sferturilor de finală ale „Cupel României” la fotbal. Partidele se vor disputa la 17 aprilie pe terenuri neutre, după următorul program: Politehnica Iași — Rapid București; C.F.R. Timșoara — Dinamo București; Vagonul Arad — Dinamo Bacău; Steaua — Progresul București sau Universitatea Cluj. Al doilea meci între Progresul și Universitatea Cluj va avea loc la 10 aprilie la Brașov. (Agerpres)

Correspondență specială din Brazilia de la PETRE CRISTEA

Drama unui idol (III)

oane de cruzeiros (echivalentul a două mii de dolari), pensia copiilor. Altfel, leșile nemiloase îl vinuau și libertate pe marele vrăjitor al mingii.

Nu l-am așteptat numai noi ci și mij de spectatori din Recife, admiratori ai lui Mané. Peste două zile însă, în micul oraș Campina Grande, omul care a răscălit toată suflarea era Garrincha. Bi-Campionul mondial, urma să îmbrace tricoul nr. 8 în echipa locală denumită „TRIZ”, care înfinea selecționata României. Fiecare locală a luat măsuri speciale pentru a-i asigura peza, iar din zorii zilei și pînă seara la ora meciului, mașini echipate cu stații de emisie anunșau prezența în oraș a celebrului oaspete. Totul era calculat cu precizie. Conducătorii echipei din localitate îi oferiseră lui Garrincha un milion și jumătate de cruzeiros, pentru că știa foarte bine că numele lui va aduce la stadion un număr dublu de spectatori. Garrincha a făcut o vizită, la hotel, fotbalistilor noștri. În pri-

etă noaptea m-am gîndit la asta. La stajul opt al somptuosului Hotel Palace, se auzi muzică. Este o melodie cu care am început să ne familiarizăm: samba. Ne apropiem de apartamentul de unde venea acordurile. Elza Suarez își mingia cu glasul său gîndurile lui Garrincha. Împreună cu prietenul meu Oniste, stînem oaspeții lui Mané. Pe noaptea, un picup de volaj o face pe Elza să trăiască lângă marele ei amor. Gazda ne oferă cite un „cafezinho” și apoi începem o... „partidă de fotbal”. Este amar îmbrăcat, doar în chiloți de sport, astfel că avem posibilitatea să-l examinăm îndeaproape „piciorul de aur” care în ciuda marilor defecte nativse l-a făcut celebru. S-a scris foarte mult despre acest picior al lui Garrincha și prima oară, fostul mare jucător al lui Botafogo, Arati, cei care l-a descoperit pe Mané la 17 ani, a spus că tocmai acest defect îl va face învinșabil. Arati nu s-a înșelât, conformația piciorului lui Garrincha, mișcărilor lui înșelă-

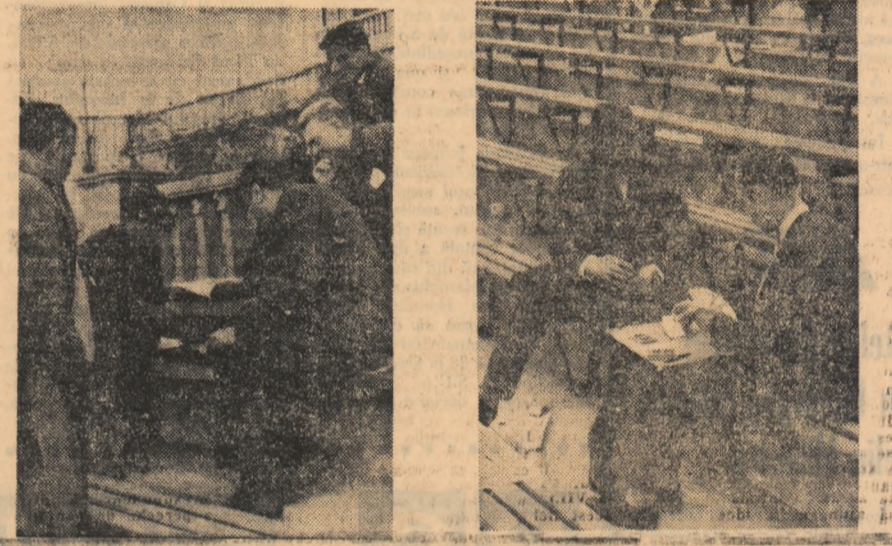
miși să joace în Europa, acolo unde se joacă cel mai prețios fotbal. Cînd vor juca împotriva unor echipe europene nu vor mai fi așa de mari ca în campionatele braziliene.

— Ce șanse acorzi echipei Braziliei la C.M. din 1970 din Mexic? — În primul rînd calificarea nu va fi ușoară, deși foarte mulți sînt fericiți că avem drept parteneri în preliminarii pe fotbalistii din Venezuela, Columbia și Paraguay. Jocurile vor fi foarte grele. În Brazilia încă nu s-a făcut nimic pentru pregătirea unei echipe care să fie rotundă pînă în 1970.

De ce nu te pregădești acum la nici o echipă din Brazilia? — Din diferite motive, clubul Botafogo unde am jucat 13 ani, m-a transferat la Corinthians cu care nu am ajuns la nici un rezultat. Aștept să-mi expir contractul și intenționez să plec în Europa, mai precis sînt în tratative cu un club din Austria. Spre sfîrșitul discuției noastre

P.S. Cu trei săptămîni în urmă, poliția trebuia să-l conducă pe Garrincha la închisoare. Dar în ziua cînd urma să fie privat de libertate pentru neplata pensiei, sarelui a făcut mare viul. În urma acestui mărșăluț al bancherului Jose Luis Magalhães Lins, care a trimis fostei soții și copiilor lui Garrincha un ceu cu suma de 400 de mii de cruzeiros.

Este alte cîteva zile, zărele anunșau un mare succes financiar al Băneli Naționale Minas Gerais, al cărui director este dl. Lins. Fără comentarii. P. C.

Noi nu mai credem în nimic! Și duminica aceasta luăm cu noi tablele și... „splicuț”. Dacă, totuși, fotbalul nu ne mai păcălește, data cîntoare le lășăm acasă. De pînă atunci. Fotografii de VIOREL RABA

„ACESTA-I PACIENTUL MEU!”

(Urmare din pag. 1)

mistă, broasca, cobatul și cîinele — acestor animale Pavlov le este foarte recunoscător, și nu numai Pavlov... Cîinele meu, va salva de oame, nici a cîineea, n-am reușit de 50 de ori, dar puteam să mă las? Prima reușită, cîinele a trăit 7 zile, atunci am căpătat curaj și am accelerat cercetările. În aștia niciodată nu se pune punct, pe punct, te plafonezi. Alina aștept să mă întîlnesc acum la München, cu prof. Cristian Barnard, de la Capetown să-l explic și cazul mele. Cînd mă întorc de la congres, trec la grefa unană, am cazurile pregătite”. (Dr. Coman a fost invitat să țină o comunicare de chirurgie toracică la recentul congres al medicilor de la München). Acolo va întîlni pe Barnard — „chirurgul cu mîna de aur”, cu care se spune medicul va discuta problema transplantului în bloc inimă-plămîni; organe strîns legate fiziologic, operație mai simplă, cu șanse mai mari de reușită. Fiindcă, din punct de vedere tehnic suturele se fac pe vase mari — iar prin bloc, se recoltează odată cu grefele și sistemul nervos, limfatic, celular, împreună cu arterele nutritive ale bronhiilor. „De ce să se grefeze două organe cînd e bolnav doar unul?” — I-am întrebant. Sînt „invidite” și afectivitatea unuia, aduce prejudicii celuilalt. Operația de la Grootte Schuur — trebuie să facă acum exorții pentru extinderea plămînilor la cîtor funcțiune scăzute prin îmbolnăvirea inimii. Medicina este și o chestiune de subtilitate.”

Subtilitate, îndrăzneală și pre-gătire științifică. „Noi operăm în chirurgie toracică, dincolo de noi e mormîntul. Și începe atunci o cursă dramatică, aparent calmă, între omul cu bisturiul și moartea. Fiecare salvat este o re-creație a medicului. Profesional, eu sînt creația profesorului meu, dr. Cărpinișan. În 45 de ani de activitate a operat, nîmai pe torace peste 10.000 de oameni. Chiar acum, la 85 de ani, face cite 4-5 operații pe zi, în urmă cu 15 ani schimba trei echipe de ajutoare. La rîndul său este profesional, creația altcuiva. Și toți ne străduim să fim la înălțimea exemplului ales. Acasă nu mă pricep să bat un cui, dar la spital, cînd pun mîna pe bisturiu, toate gesturile mi sînt codifi-

cate! Să revenim la transplantul.”

Chirurgul mi-a explicat faptul că natura va fi un mare laborator de aparate minunate. În momentul cînd va fi realizat „heterotransplantul” — împrumutul de grefe de la animale. La noi se preconizează înființarea unui depozitar de organe — la spitalul de urgență, unde să se aște conserve, după dimensiuni, grupă imunologică toate organele omenești. Există și la țesuturi, ca și la sînge, anumite grupe de compatibilitate care odată stabilite vor rezolva definitiv problema transplantului, o problemă de perspectivă apropiată.

Decamadată modesta jertfă a unui cîine operat de plămîni într-un chip neșteptaculos, care își petrece convalescența într-o cușcă cu gratii sub îngrijirea lui „tanti Cat” — este pentru noi, oamenii, emoționantă. Dar de ce jertfă cînd el trăiește?

la alt animal, care se simte bine. Cîinele se vede, iar pentru specialiști vorbesc examenelor medicale, radioscopice etc.

„Am omorît peste o sută de cîini. Prima operație, a durat opt ore și n-a reușit. N-a reușit nici a doua, nici a cincea, n-am reușit de 50 de ori, dar puteam să mă las? Prima reușită, cîinele a trăit 7 zile, atunci am căpătat curaj și am accelerat cercetările. În aștia niciodată nu se pune punct, pe punct, te plafonezi. Alina aștept să mă întîlnesc acum la München, cu prof. Cristian Barnard, de la Capetown să-l explic și cazul mele. Cînd mă întorc de la congres, trec la grefa unană, am cazurile pregătite”. (Dr. Coman a fost invitat să țină o comunicare de chirurgie toracică la recentul congres al medicilor de la München). Acolo va întîlni pe Barnard — „chirurgul cu mîna de aur”, cu care se spune medicul va discuta problema transplantului în bloc inimă-plămîni; organe strîns legate fiziologic, operație mai simplă, cu șanse mai mari de reușită. Fiindcă, din punct de vedere tehnic suturele se fac pe vase mari — iar prin bloc, se recoltează odată cu grefele și sistemul nervos, limfatic, celular, împreună cu arterele nutritive ale bronhiilor. „De ce să se grefeze două organe cînd e bolnav doar unul?” — I-am întrebant. Sînt „invidite” și afectivitatea unuia, aduce prejudicii celuilalt. Operația de la Grootte Schuur — trebuie să facă acum exorții pentru extinderea plămînilor la cîtor funcțiune scăzute prin îmbolnăvirea inimii. Medicina este și o chestiune de subtilitate.”

(Urmare din pag. 1)

militare și de ocuparea prelungită a teritoriului național. Sîntă la contribuții enorme, către comunitățile străine, către Foarță, lipsite de dreptul de a emite monedă, de a-și exercita industria și comerțul și în general de a duce o politică aptă să promoveze forțele progresului economic, social și politic, puse în sfîrșit în situația de a tolera pe propriul teritoriu situația privilegiată și față capitaliștilor străini și ai clericilor din mîndăstirile „închinare aștia sub ocrotirea consulatelor străine — principatele se aflau într-un stadiu de dezvoltare mult înăvșat. În aceste condiții istorice atît de coarșitor influențate de factorii exteriori, forțele interne ostile progresului social și, îndeosebi, marea boierime, își întăreșă considerabil pozițiile economice și politice, cu ajutorul țarismului boierime din principate apăsate pe umerii țărănimii, deci ai majorității poporului, sistemul spoliator al Reglementului Organic numit pe bună dreptate „Codicele muncii de cloac”.

Incomparabil mai grele erau însă suferințele poporului român transilvănean. Suportînd obligații feudale de muncă, de regulă duble față de cele din principate, iobăgii români purtau în spinare jugul unor asupritori de neam străin; românii de la este și orășe, țărăni, burghezii, intelectualitatea națională — erau socotiți „tolenți” în propria lor țară, lipsiți de dreptul la limba

strămoșească, la școli, la reprezentanți în conducerea țării.

Si totuși, în ciuda condițiilor economice, sociale, politice grele, în ciuda hărețelor artificiale ce brăzdau pămîntul românesc, procesul de dezvoltare a forțelor progresiste își croșea drum. Dezărmărea relațiilor feudale mult accelerată în cele două decenii premergătoare revoluției, făcuse să crească puterea economică a burgheziei și implicit, necesita-

te, erau cu atît mai mult interesate să se ridice împotriva dublului jug feudal și străin.

Se poate, așadar, spune că în treptă poporul român exceptînd păturile subfiri de beneficiari ai privilegiilor feudale se ridica la libertate națională, pentru creșterea unui singur stat național unitar pe conturul ochii Daciei.

De-a lungul frămîntărilor secol ce a precedat revoluția de la 1848, istoria socială, politică, culturală, a poporului nostru a fost istoria unui continuu lanț de fâclieri care au luminat mînișile și drumul spre momentul de răscruce pe care-l comemorăm acum. Generația pașoptistă a moștenit lupta lui Inochentie Micu, a apostolilor Școlii ardelenne, a lui Horia și Tudor, a satorilor celor care — cu sabia, cu condeiul, cu fapta și cu graiul — au căutat pe aceste mlașaguri sfîrșitul orînduirii feudale și triumful dreptății, libertății și unității românești.

OPERA PATRIOTICĂ

teza acestora de a distruge privilegiile mari boierimii, oprăvite de ordin economic și politic ce frîna mersul dezvoltării capitaliste. Burgheziile se se alăturau în Principate boierimea mică și mijlocie, intelectualitatea, forțele sociale interesate, de asemenea, în sfîrșimarea regimului regulamentar și înlăturarea dominației străine. În Transilvania burghezia română, intelectualitatea națională, excluse de la puterea politică, puse în situație de inferioritate pe toate planuri-

Pădure și bălău. (Fot. plămînturile noastre în masivul București)

COMITETUL DE STAT PENTRU CULTURĂ ȘI ARTĂ ȘI OFICIUL DE SPECTACOLE ȘI TURNEE ARTISTICE

PREZINTĂ

- Teatrul „Atelier 212” (din Belgrad)**
SALA TEATRULUI DE COMEDIE
Luni 15 aprilie 1968, ora 19,30
„Ascensiunea lui Bora Schneider”
de Alexander Popovici
Marți, 16 aprilie 1968, ora 19,30
„Regele UBU”
de Alfred Jarry
Miercuri 17 aprilie 1968, ora 19,30
„Cine se teme de Virginia Wolf?”
de Edward Albee
 - Turneul Companiei italiene de proză**
ANNA PROCLEMMER - GIORGIO ALBERTAZZI
SALA PALATULUI
Sîmbătă 20 și duminică 21 aprilie 1968
ora 20
„Agamemnon”
de Vittorio Alfieri
 - SALA ANSAMBLULUI U.G.S.
Luni 22 și marți 23 aprilie 1968, ora 20
„Așa cum mă dorești”
de Luigi Pirandello
- Biletele se vînd la casa O.S.T.A., Calea Victoriei 68—70 telefon 13 15 75 și în serile spectacolelor, la casele sălilor respective. Abonații au biletele rezervate.

ÎNCHETAREA VIZITEI ÎN FINLANDA A TOVARĂȘULUI ION GHEORGHE MAURER

HELSINKI 5. — Trimiși speciali Agerpres, Nicolae Ionescu și Mircea S. Ionescu, transmisiți încheind vizita oficială în Finlanda, președintele Consiliului de Miniștri al României, Ion Gheorghe Maurer, însoțit de ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a părăsit vineri la amiază Helsinki, plecând spre patrie. Oaspeții români au fost conduși de la reședința de la Hotelul „Marski” la aeroportul Scutula de primul ministru al Finlandei, Mauno Koivisto, ministrul afacerilor externe, Ahti Karjalainen, și de alte persoane oficiale.

Aeroportul era împodobit sărbătorit. Pe frontispiciul clădirii erau arborate drapelurile de stat ale celor două țări.

Numerose personalități ale vieții politice, economice și culturale finlandeze au venit să-și ia rămas bun de la oaspeții români.

La sosirea primului ministru Ion Gheorghe Maurer, o companie de elită a forțelor armate finlandeze a prețuit onorul.

După ce a trecut în revistă, împreună cu premierul Koivisto, compoziția de onoare, președintele Consiliului de Miniștri al României și-a luat rămas bun de la persoanele prezente pe aeroport: Vaino Leskinen, ministrul industriei, S. E. Suorttanen, ministrul apărării, alți membri ai guvernului, membri ai conducerei municipale din Helsinki, K. Mäkelä, ambasadorul Finlandei la București. Pe aeroport se aflau, de asemenea, N. I. Vancea, ambasadorul României la Helsinki,

precum și membrii ambasadei și ai agenției economice a țării noastre.

Au fost înțonate apoi imnurile de stat ale celor două țări.

Înainte de a se urca în avion, premierul Ion Gheorghe Maurer și ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, string călduros mâinile primului ministru

De la bordul avionului, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a transmis următoarea telegramă primului ministru al Finlandei, Mauno Koivisto:

„Părăsind frumoasa dumneavoastră țară doresc să vă transmit, Excelență, mulțumiri sincere pentru primirea cordială și atenția deosebită cu care am fost înconjurat în timpul șederii noastre în Finlanda.

Mă folosesc de acest prilej pentru a exprima, încă o dată, din partea delegației române, satisfacția pentru convorbirile fructuoase avute cu do. cu dl. ministru al afacerilor externe și ceilalți membri ai guvernului finlandez, precum și convingerea că ele vor contribui la dezvoltarea multilaterală a bunelor relații statistice între România și Finlanda, în interesul ambelor noastre națiuni.

Vă doresc, Excelență, multă sănătate și ferice personală, iar poporului finlandez pace și prosperitate.

În drum spre patrie, de la bordul avionului, care zbura deasupra teritoriului Uniunii Sovietice, premierul Ion Gheorghe Maurer a adresat o telegramă de salut președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Aleksei Kosighin.

HELSINKI 5. — Trimiși speciali Agerpres, Nicolae Ionescu și Mircea S. Ionescu, transmisiți încheind vizita oficială în Finlanda, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, însoțit de ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a avut, vineri dimineață, o întrevedere cu Arne Saarinen, președintele Partidului Comunist din Fin-

landa, Ville Pessi, secretar general al partidului, și Martti Malmberg, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central.

A fost de față ambasadorul României la Helsinki, N. I. Vancea.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

Martin Luther King a fost asasinat

● Crima s-a produs într-un hotel din Memphis ● Val de proteste în S.U.A. ● F.B.I. va cerceta asasinatul

Liderul populației de culoare din S.U.A., reverendul Martin Luther King, laureat al Premiului Nobel pentru pace, a fost asasinat joi după-amiază în orașul Memphis (statul Tennessee).

King a fost ucis cu o rafală de armă automată trasă de un alb care s-a urcat apoi într-un automobil și a dispărut. Liderul populației de culoare se afla în acel moment în balconul de la etajul doi, al unui hotel din Memphis, oraș unde sosise pentru a conduce o demonstrație a populației de culoare în sprijinul reînnoșării drepturilor civile și a participa la mai multe mitinguri ale negrilor. El a fost transportat de urgență la spital, dar medicii nu au mai putut fi de nici un ajutor. Victima a decedat în urma rănii provocate de un glonte care i-a străpuns gâtul.

Vestea asinării lui Martin Luther King, în vârstă de 39 de ani, considerat drept unul dintre cei mai activi promotori ai luptei neviolente pentru drepturi a negrilor americani a provocat un adevărat șoc pe întreg cuprinsul Statelor Unite. Agențiile de presă americane consideră că această crimă „este cea mai mare tragedie cunoscută de S.U.A. de la asasinarea președintelui Kennedy” (U.P.I.) și una din cele mai grave crime comise de rașii albi americani în cursul actualului secol.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

acot criminal aduce rușine țării noastre”.

Numerosi senatori, membri ai Camerei reprezentanților, guvernatori și alte personalități politice și sociale din S.U.A. au făcut declarații în care au condamnat cu severitate asasinatul de joi de la Memphis. Primarul orașului Memphis a ordonat țineră a trei zile de doliu.

Imediat după ce posturile de radio și televiziune americane au anunțat știrea asinării lui Martin Luther King, populația de culoare din numeroase orașe a început să organizeze demonstrații de protest împotriva acestei crime și a exceselor rașilor. În multe localități, manifestațiile au căpătat un caracter violent.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Președintele Johnson a făcut o declarație radiotelevizată în care a chemat poporul american să-și mențină calmul, subliniind că „America este șocată și uluită de asasinarea brutală a dr. King”.

El a anunțat că din cauza evenimentelor din Memphis și-a anulat plecarea spre Honolulu (Hawaii), unde urma să discute situația din Vietnam cu oficialii americani de la Saigon.

Itinerar suedez

Într-o dimineață ivorie, așa cum sînt dimineațele suedeze, atunci când cerul, albastru descurat și verde-gălbui, văzător, este necoperit de nori — am pornit într-un tur al orașului Västerås. Orașul este mai puțin decât cele mai vechi documente și, desigur, parcurgerea unui traseu în împrejurimile sale nu poate să nu-și releve aspecte, lucruri noi, interesante, de o mare atracție. În itinerariul nostru erau fixate câteva obiective industriale. Cunosbind, încă din secolul al XIX-lea, ritmurile de dezvoltare neobișnute — grație bogatelor resurse naturale — industria suedeză a beneficiat, pe planuri largi, de tradiții tehnice de multe ori centenare. Suedezii știu cu multe veacuri în urmă, să exploateze minere și să forjeze fier.

Părșim orașul-port Västerås — al patrulea oraș ca mărime (circa 110.000 locuitori) al Suediei, dar care are în orbita sa câteva orașe mici, concentrând astfel, în această regiune, o mare forță industrială — și ne îndreptăm spre Skultuna, o mică localitate situată la vreo 16 km de Västerås. Drumul, pe o șosea de asfalt sinuoasă, ne poartă printr-o lume de basm. Avem uneori senzația că parcurgem

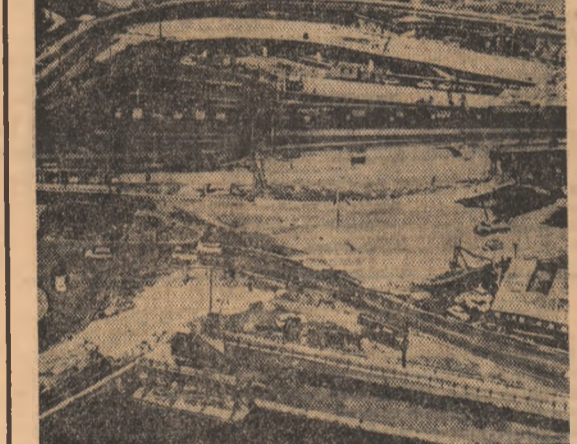
un drum printr-un muzeu în aer liber. Fe mururile lacurilor, a canalelor, printre brazi, gorolite pară de bătrâni arbori cu coroane largi, răsar aieve ciudate și originale cașute de vară, curioase prin arhitectura lor și vechi, unde oaspeții iau contact și cu istoria întreprinderii. Vitrinele cu produse mai vechi — cu stampe și documente care atestă o vîrstă apreciabilă — ca și produsele noi, înlocuiesc pe moment o cronică interesantă. Directorul întreprinderii siderurgice de aici, ne schițează „biografia” unității. Este cea mai veche unitate metalurgică din Suedia. Încă în secolul al XVI-lea, a existat aici „clocan și nicoval”. Înflăcătat în 1667 din ordinul lui Carol al IX-lea, ponderea produselor acestui întreprinderii au deținut-o în trecut... candelabrele bisericuști din alamă. Printre cele mai importante produse care se fabrică aici, asăzi, se numără elementele de poduri din aluminiu. De fapt, acest metal al industriei moderne — aluminiul — ocupă locul cel mai însemnat în fabricarea tuturor produselor...

Vizităm câteva secții. Provoacă o impresie plăcută înmănta hanelor, eleganța și ospitalitatea muncitorilor, procesul de fabricație intrunind toate atribuțiile industriei moderne: automatizare, comenzi electronice etc. Ca elemente de curiozitate și care ne-au atras privirile,

tuși, în secțiile în care se produce „șocată” minune a secolului, nu descoperim ceva neobișnuit. Dar, într-o în întreprindere dintre tipurile unor asemenes case cu două, trei și patru camere plus depinde de de încheierea, montaj în curtea unității imediate vecinătate a secțiilor care le produce. Sint confortabile ca orice casă obișnuită. Atunci, ce le deosebește? Construcția lor se realizează pe... bandă rulante; pregătirea pentru a fi transportate durează mai puțin de o oră; tot în mai puțin de o oră se poate monta o asemenea casă. Și în orice loc. Așa că, pe platforma unui autocamion de 4 tone îți duci casa la mare sau la munte. Se poate transporta de 50 de ori fără să se producă vreo stricăciune. Pentru montarea casei de vacanță nu sînt necesari decât doi oameni. Pereții sînt construiți din aluminiu și izolați cu plastic, podul este din plăci de albastru — un om manevrează ușor un perete. Îmbinarea părților componente se face perfect etans. Ferestrele au geamuri duble. Apa, rețeaua de canalizare și electricitate sînt localizate într-o singură conexiune în afara casei; încălzirea se face cu radiatoare. Ingeniosul edificiu poate fi montat oriunde, fiind nevoie doar de câteva grinzii de lemn. Chiar și în nordul cu climă arctică sau în pustii, unde surza de energie electrică se poate înlocui cu sobe de gaz cu petrol lichid și încălzirea Kerosene. Bucătăria are toate cele necesare: apă rece și caldă, mașină de gătit electrică, ventilator, frigider, camera de toaletă are vană, duș, chiuvetă. În încăperi există tot mobilierul obișnuit de la dulapuri la paturi, scaune și masă de uzină...

Părăsind zona de la Skultuna, producătoarea caselor telescopice, am încercat să suprapun totul imaginii vechilor căsuțe roșii ce ne însoțeau drumul spre Västerås.

VASILE CĂBULEA

Vedere din Stockholm

Un drum printr-un muzeu în aer liber. Fe mururile lacurilor, a canalelor, printre brazi, gorolite pară de bătrâni arbori cu coroane largi, răsar aieve ciudate și originale cașute de vară, curioase prin arhitectura lor și vechi, unde oaspeții iau contact și cu istoria întreprinderii. Vitrinele cu produse mai vechi — cu stampe și documente care atestă o vîrstă apreciabilă — ca și produsele noi, înlocuiesc pe moment o cronică interesantă. Directorul întreprinderii siderurgice de aici, ne schițează „biografia” unității. Este cea mai veche unitate metalurgică din Suedia. Încă în secolul al XVI-lea, a existat aici „clocan și nicoval”. Înflăcătat în 1667 din ordinul lui Carol al IX-lea, ponderea produselor acestui întreprinderii au deținut-o în trecut... candelabrele bisericuști din alamă. Printre cele mai importante produse care se fabrică aici, asăzi, se numără elementele de poduri din aluminiu. De fapt, acest metal al industriei moderne — aluminiul — ocupă locul cel mai însemnat în fabricarea tuturor produselor...

Vizităm câteva secții. Provoacă o impresie plăcută înmănta hanelor, eleganța și ospitalitatea muncitorilor, procesul de fabricație intrunind toate atribuțiile industriei moderne: automatizare, comenzi electronice etc. Ca elemente de curiozitate și care ne-au atras privirile,

tuși, în secțiile în care se produce „șocată” minune a secolului, nu descoperim ceva neobișnuit. Dar, într-o în întreprindere dintre tipurile unor asemenes case cu două, trei și patru camere plus depinde de de încheierea, montaj în curtea unității imediate vecinătate a secțiilor care le produce. Sint confortabile ca orice casă obișnuită. Atunci, ce le deosebește? Construcția lor se realizează pe... bandă rulante; pregătirea pentru a fi transportate durează mai puțin de o oră; tot în mai puțin de o oră se poate monta o asemenea casă. Și în orice loc. Așa că, pe platforma unui autocamion de 4 tone îți duci casa la mare sau la munte. Se poate transporta de 50 de ori fără să se producă vreo stricăciune. Pentru montarea casei de vacanță nu sînt necesari decât doi oameni. Pereții sînt construiți din aluminiu și izolați cu plastic, podul este din plăci de albastru — un om manevrează ușor un perete. Îmbinarea părților componente se face perfect etans. Ferestrele au geamuri duble. Apa, rețeaua de canalizare și electricitate sînt localizate într-o singură conexiune în afara casei; încălzirea se face cu radiatoare. Ingeniosul edificiu poate fi montat oriunde, fiind nevoie doar de câteva grinzii de lemn. Chiar și în nordul cu climă arctică sau în pustii, unde surza de energie electrică se poate înlocui cu sobe de gaz cu petrol lichid și încălzirea Kerosene. Bucătăria are toate cele necesare: apă rece și caldă, mașină de gătit electrică, ventilator, frigider, camera de toaletă are vană, duș, chiuvetă. În încăperi există tot mobilierul obișnuit de la dulapuri la paturi, scaune și masă de uzină...

Părăsind zona de la Skultuna, producătoarea caselor telescopice, am încercat să suprapun totul imaginii vechilor căsuțe roșii ce ne însoțeau drumul spre Västerås.

VASILE CĂBULEA

Un drum printr-un muzeu în aer liber. Fe mururile lacurilor, a canalelor, printre brazi, gorolite pară de bătrâni arbori cu coroane largi, răsar aieve ciudate și originale cașute de vară, curioase prin arhitectura lor și vechi, unde oaspeții iau contact și cu istoria întreprinderii. Vitrinele cu produse mai vechi — cu stampe și documente care atestă o vîrstă apreciabilă — ca și produsele noi, înlocuiesc pe moment o cronică interesantă. Directorul întreprinderii siderurgice de aici, ne schițează „biografia” unității. Este cea mai veche unitate metalurgică din Suedia. Încă în secolul al XVI-lea, a existat aici „clocan și nicoval”. Înflăcătat în 1667 din ordinul lui Carol al IX-lea, ponderea produselor acestui întreprinderii au deținut-o în trecut... candelabrele bisericuști din alamă. Printre cele mai importante produse care se fabrică aici, asăzi, se numără elementele de poduri din aluminiu. De fapt, acest metal al industriei moderne — aluminiul — ocupă locul cel mai însemnat în fabricarea tuturor produselor...

Vizităm câteva secții. Provoacă o impresie plăcută înmănta hanelor, eleganța și ospitalitatea muncitorilor, procesul de fabricație intrunind toate atribuțiile industriei moderne: automatizare, comenzi electronice etc. Ca elemente de curiozitate și care ne-au atras privirile,

tuși, în secțiile în care se produce „șocată” minune a secolului, nu descoperim ceva neobișnuit. Dar, într-o în întreprindere dintre tipurile unor asemenes case cu două, trei și patru camere plus depinde de de încheierea, montaj în curtea unității imediate vecinătate a secțiilor care le produce. Sint confortabile ca orice casă obișnuită. Atunci, ce le deosebește? Construcția lor se realizează pe... bandă rulante; pregătirea pentru a fi transportate durează mai puțin de o oră; tot în mai puțin de o oră se poate monta o asemenea casă. Și în orice loc. Așa că, pe platforma unui autocamion de 4 tone îți duci casa la mare sau la munte. Se poate transporta de 50 de ori fără să se producă vreo stricăciune. Pentru montarea casei de vacanță nu sînt necesari decât doi oameni. Pereții sînt construiți din aluminiu și izolați cu plastic, podul este din plăci de albastru — un om manevrează ușor un perete. Îmbinarea părților componente se face perfect etans. Ferestrele au geamuri duble. Apa, rețeaua de canalizare și electricitate sînt localizate într-o singură conexiune în afara casei; încălzirea se face cu radiatoare. Ingeniosul edificiu poate fi montat oriunde, fiind nevoie doar de câteva grinzii de lemn. Chiar și în nordul cu climă arctică sau în pustii, unde surza de energie electrică se poate înlocui cu sobe de gaz cu petrol lichid și încălzirea Kerosene. Bucătăria are toate cele necesare: apă rece și caldă, mașină de gătit electrică, ventilator, frigider, camera de toaletă are vană, duș, chiuvetă. În încăperi există tot mobilierul obișnuit de la dulapuri la paturi, scaune și masă de uzină...

Părăsind zona de la Skultuna, producătoarea caselor telescopice, am încercat să suprapun totul imaginii vechilor căsuțe roșii ce ne însoțeau drumul spre Västerås.

VASILE CĂBULEA

Un drum printr-un muzeu în aer liber. Fe mururile lacurilor, a canalelor, printre brazi, gorolite pară de bătrâni arbori cu coroane largi, răsar aieve ciudate și originale cașute de vară, curioase prin arhitectura lor și vechi, unde oaspeții iau contact și cu istoria întreprinderii. Vitrinele cu produse mai vechi — cu stampe și documente care atestă o vîrstă apreciabilă — ca și produsele noi, înlocuiesc pe moment o cronică interesantă. Directorul întreprinderii siderurgice de aici, ne schițează „biografia” unității. Este cea mai veche unitate metalurgică din Suedia. Încă în secolul al XVI-lea, a existat aici „clocan și nicoval”. Înflăcătat în 1667 din ordinul lui Carol al IX-lea, ponderea produselor acestui întreprinderii au deținut-o în trecut... candelabrele bisericuști din alamă. Printre cele mai importante produse care se fabrică aici, asăzi, se numără elementele de poduri din aluminiu. De fapt, acest metal al industriei moderne — aluminiul — ocupă locul cel mai însemnat în fabricarea tuturor produselor...

Vizităm câteva secții. Provoacă o impresie plăcută înmănta hanelor, eleganța și ospitalitatea muncitorilor, procesul de fabricație intrunind toate atribuțiile industriei moderne: automatizare, comenzi electronice etc. Ca elemente de curiozitate și care ne-au atras privirile,

tuși, în secțiile în care se produce „șocată” minune a secolului, nu descoperim ceva neobișnuit. Dar, într-o în întreprindere dintre tipurile unor asemenes case cu două, trei și patru camere plus depinde de de încheierea, montaj în curtea unității imediate vecinătate a secțiilor care le produce. Sint confortabile ca orice casă obișnuită. Atunci, ce le deosebește? Construcția lor se realizează pe... bandă rulante; pregătirea pentru a fi transportate durează mai puțin de o oră; tot în mai puțin de o oră se poate monta o asemenea casă. Și în orice loc. Așa că, pe platforma unui autocamion de 4 tone îți duci casa la mare sau la munte. Se poate transporta de 50 de ori fără să se producă vreo stricăciune. Pentru montarea casei de vacanță nu sînt necesari decât doi oameni. Pereții sînt construiți din aluminiu și izolați cu plastic, podul este din plăci de albastru — un om manevrează ușor un perete. Îmbinarea părților componente se face perfect etans. Ferestrele au geamuri duble. Apa, rețeaua de canalizare și electricitate sînt localizate într-o singură conexiune în afara casei; încălzirea se face cu radiatoare. Ingeniosul edificiu poate fi montat oriunde, fiind nevoie doar de câteva grinzii de lemn. Chiar și în nordul cu climă arctică sau în pustii, unde surza de energie electrică se poate înlocui cu sobe de gaz cu petrol lichid și încălzirea Kerosene. Bucătăria are toate cele necesare: apă rece și caldă, mașină de gătit electrică, ventilator, frigider, camera de toaletă are vană, duș, chiuvetă. În încăperi există tot mobilierul obișnuit de la dulapuri la paturi, scaune și masă de uzină...

Părăsind zona de la Skultuna, producătoarea caselor telescopice, am încercat să suprapun totul imaginii vechilor căsuțe roșii ce ne însoțeau drumul spre Västerås.

VASILE CĂBULEA

Un drum printr-un muzeu în aer liber. Fe mururile lacurilor, a canalelor, printre brazi, gorolite pară de bătrâni arbori cu coroane largi, răsar aieve ciudate și originale cașute de vară, curioase prin arhitectura lor și vechi, unde oaspeții iau contact și cu istoria întreprinderii. Vitrinele cu produse mai vechi — cu stampe și documente care atestă o vîrstă apreciabilă — ca și produsele noi, înlocuiesc pe moment o cronică interesantă. Directorul întreprinderii siderurgice de aici, ne schițează „biografia” unității. Este cea mai veche unitate metalurgică din Suedia. Încă în secolul al XVI-lea, a existat aici „clocan și nicoval”. Înflăcătat în 1667 din ordinul lui Carol al IX-lea, ponderea produselor acestui întreprinderii au deținut-o în trecut... candelabrele bisericuști din alamă. Printre cele mai importante produse care se fabrică aici, asăzi, se numără elementele de poduri din aluminiu. De fapt, acest metal al industriei moderne — aluminiul — ocupă locul cel mai însemnat în fabricarea tuturor produselor...

Vizităm câteva secții. Provoacă o impresie plăcută înmănta hanelor, eleganța și ospitalitatea muncitorilor, procesul de fabricație intrunind toate atribuțiile industriei moderne: automatizare, comenzi electronice etc. Ca elemente de curiozitate și care ne-au atras privirile,

tuși, în secțiile în care se produce „șocată” minune a secolului, nu descoperim ceva neobișnuit. Dar, într-o în întreprindere dintre tipurile unor asemenes case cu două, trei și patru camere plus depinde de de încheierea, montaj în curtea unității imediate vecinătate a secțiilor care le produce. Sint confortabile ca orice casă obișnuită. Atunci, ce le deosebește? Construcția lor se realizează pe... bandă rulante; pregătirea pentru a fi transportate durează mai puțin de o oră; tot în mai puțin de o oră se poate monta o asemenea casă. Și în orice loc. Așa că, pe platforma unui autocamion de 4 tone îți duci casa la mare sau la munte. Se poate transporta de 50 de ori fără să se producă vreo stricăciune. Pentru montarea casei de vacanță nu sînt necesari decât doi oameni. Pereții sînt construiți din aluminiu și izolați cu plastic, podul este din plăci de albastru — un om manevrează ușor un perete. Îmbinarea părților componente se face perfect etans. Ferestrele au geamuri duble. Apa, rețeaua de canalizare și electricitate sînt localizate într-o singură conexiune în afara casei; încălzirea se face cu radiatoare. Ingeniosul edificiu poate fi montat oriunde, fiind nevoie doar de câteva grinzii de lemn. Chiar și în nordul cu climă arctică sau în pustii, unde surza de energie electrică se poate înlocui cu sobe de gaz cu petrol lichid și încălzirea Kerosene. Bucătăria are toate cele necesare: apă rece și caldă, mașină de gătit electrică, ventilator, frigider, camera de toaletă are vană, duș, chiuvetă. În încăperi există tot mobilierul obișnuit de la dulapuri la paturi, scaune și masă de uzină...

Părăsind zona de la Skultuna, producătoarea caselor telescopice, am încercat să suprapun totul imaginii vechilor căsuțe roșii ce ne însoțeau drumul spre Västerås.

VASILE CĂBULEA

COMUNICAT cu privire la vizita în Finlanda a președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, și a ministrului afacerilor externe, Corneliu Mănescu

La invitația guvernului finlandez, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, și ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, au făcut între 31 martie și 5 aprilie 1968 o vizită oficială în Finlanda. Înălți oaspeți români au vizitat întreprinderi industriale, monumente istorice, așezăminte sociale și culturale în capitala Finlandei și în orașele Tampere și Valkeakoski. În timpul șederii lor în Finlanda, ei au fost întâmpinați președinții și căldură, în spiritul rela